

ORSZÁGOS HIRLAP

Előfizetési árak:
Egész évre 14 frt, fél évre 7 frt, negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 20 kr.
Egyes szám ára helyben 4 kr., vidéken 5 kr.

Főszerkesztő
MIKSZÁTH KÁLMÁN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
VIII. kerület, József-körút 65. szám.
Megjelenik mindennap, hétfőn és Ünnepnap után is.

II. év.

Budapest, 1898, szombat, július 9-én.

188. szám.

Két balkézzel.

(p-d.) Szomorú dolog, de be kell vallani, hogy kétszer is bal kézzel dolgoztak, akik az önálló magyar vámtarifa tervezetét alkották. De szerencsétlen volt a keze azok egy részének is, akik a munkálatról irtak.

Nincs benne csudálni való, ha nem tudták mindjárt beletalálni magukat az önálló vámterület gazdasági ideájába, nem is várta senki, hogy tökéletes mű lesz az első önálló tarifa javaslata. De hogy ennyire elnagyolja a miniszterium a dolgát, hogy ily kevéssé komolyan vehető munkát produkáljon, azt mégsem vártuk volna. Mert ennek a tervnek a végigtanulmányozása után szinte kedve támad az embernek azt mondani: „Ha csak ilyen vámtarifát tudunk produkálni, akkor adjuk meg magunkat kegyelemre és ne is gondoljunk arra, hogy valaha önállóan, a magunk lábán járjunk. Még egy ilyen tervezet és kompromittálva van örök időkre az önálló magyar vámterületnek még az ideája is.”

Egyaránt szerencsétlen munka ez, akár azok álláspontját nézzük, akik biztosra veszik a vámszövetség újból való megalkotását, akár azokról, akik az önálló vámterületért rajonganak. Mi, amikor túl vagyunk a tervezet megjelenésének történelmi momentumán és megérkezett a hideg megfontolás ideje, őszintén be kell ezt vallanunk.

Azt mondja az indoklás, hogy három elven nyugszik a tarifa: a mezőgazdaság támogatásán, a kifejlendő magyar ipar védelmén, az állam bevételeinek fokozására irányuló törekvésen. Na-

gyon helyes, nagyon igaz mind a három princípium. De bocsánatot kérünk, a tervezetben nem elvek vannak megvalósítva, hanem legföljebb „jelszavak”, és azok is megfontolás nélkül, rendszer nélkül, az előállandó gazdasági helyzet iránt való érzék nélkül.

Igenis kívánjuk a mezőgazdaság olalmát s nagyon elítéljük azoknak a nyilatkozatait, akik azt várják, hogy kövesük az orosz vagy a román példát, mert neveléses, hogy magas agrár-vámokat létesítsen olyan állam, amely nagy agrár-kivitelre van rászorulva. Elítéljük e nyilatkozatokat, mert vám-politikát nem lehet kaptafára csinálni. Az agrár-védelem igenis neveléses volna az oroszok, a románok szempontjából, de fölöttébb szükséges Magyarországra nézve. Hiszen nekünk védekezni kell minden föllegünk daczára az ellen is, hogy a silányabb minőségű balkáni termelés itthon ne versenyezzen velünk és mindenkéül védekezni kell, nehogy ezek az áruk a mi hátunkon, a mi termelésünkbe vegyülve, a mi rovasunkra törekedjenek rajtuk keresztül a Nyugatra. De csak védelmet kívánunk a gazdák számára, nem pedig oly agrár-vámokat, amelyek módfelett megdrágítják az életünket és eleve lehetetlenné teszik az önálló vámterület célját: a magyar ipar fejlődését.

Elég rámutatni e részben arra, hogy a tervezet másfél, illetve három forint vámot akar vetni a buza, és öt, illetve tíz forintot a gyapjura, amely most nem fizet vámot. Indokolja pedig ezt azzal, hogy most a len-termelés nem fejlődik, a birka-tenyésztést pedig föl kell lendi-

teni. Hát persze, hogy most csak egy teng-leng a len-termelés, hisz nincs itthon vevője, de majd fejlődik vám nélkül is, ha gyártelepekre fog támaszkodhatni s amikor a közelség ugysis védi majd a külföld ellen. Ami pedig a juh-tenyésztést illeti, annak minálunk körülbelül lejárt az ideje, azt vámokkal bajosan lehet feltámasztani, mert a tengerentúli versenytől eltekintve, egész mezőgazdasági fejlődésünk ellene dolgozik a külterjes gazdálkodásra utalt juh-tenyésztésnek. Ha ellenben a lent és a gyapjut mesterségesen és ily nagy mértékben megdrágítjuk; ha textil-iparunk helyzetét már előre így megnehezítjük: akkor hiába való a len- és gyapjuárak vámjának akár háromszáz perczenttel való felszámolása is, még sem lesz életképes textil-iparunk.

Mert ne feledjük, hogy az ipar amugy is elég sulyos helyzetben lesz eleinte, amíg ideszokik, már csak azért is, mert előreláthatóan magas munkabérekkel fog dolgozni és nem tulságosan olcsó pénzzel.

Kívánjuk természetesen mi is az ipar hathatós védelmét. De ez nem jelentti a tervezet óriási vámtételeit, amelyeket alig lehet komolyan venni. Mi védelmet kívánunk az ipar számára, nem pedig azt, hogy például csak évi tizenöt-ezer forint jövedelemmel bíró halandók járassanak ép kabátban, nem azt, hogy egy pár száz gyáros kedvéért egész Magyarország kifosztassék. Mert ez lenne a tervezet eredménye, tekintve kivált azt is, hogy a mezőgazdaság védelme — a kivitelre való rászorultságunk miatt — az

Programirodalom.

Az influenza szent jog és azon ember, aki klinikai képet nyújt, megrovás nélkül foglalkozhatik a kapott thémákkal is, például az elmúlással. Ágyamból tehát szabadon mérlegelem azt az esélyt, midőn majd személyesen közölhetem nézeteimet az Urral.

Ugyanis most itt vagyok a nyár és bizonyos, hogy már elvirágoztak a nagyanyám mandulafái; de engem az angira gyötör s én most multam harmincz éves. Nyár elejéhez nincs közöm többé. Párna a fejem alatt, kis könyv a kezemben, a Lazarus, sok szomorú verssel; ha fordítok egyet, ott látom Don Juan de Poncet is, ki az ifjuság után sir a tenger partján. S én, ime vele szintén ott járok s a fővényben egy régi hangszert találok. Párna és Lazarus, ősz haj és Don Juan de Poncet s mandulavirág a meszszeségben... ah, e vén hangszerbe szabad belefujnom. Mérlegelem hát az esélyt, midőn majd személyesen közölhetem nézeteimet az Urral.

A mennybéli pálmák és szikomóruszfák alatt lesz bizonyára és ama csudaszép márványportálé alatt, ahol a kilencz égi kark

játszanak harsonákon. S nem tudom körülményesebben elképzelni ezt a jelenetet, de annyit sejtek, hogy érkezésem alkalmával végig fognak mérni.

— Ah, egy újságíró jön — mondja majd az Ur, felém fordítván ragyogó arcát. Meg fogom ismerni Öt, mert a képére teremtettekkel nem lehet összetéveszteni Öt. A legenda merített először a fantáziából, mikor erről a képére teremtésről kezdett szólni.

— Te újságíró voltál? — fogja kérdezni Ö. — Azok közül való, akik „kitűnő” íróársuknak nevezik az apró stílistákat?

— Nem, Uram, léssen a felelet. Én mindig a magam számára tartogattam ezt a jelzőt. Csak néha osztottam meg Heinevel meg Papp Dániellel.

— De bizonyára te is szinműiroknak hívtad a librettistákat?

— Korántsem, Uram. Mivel akár azt éneklik „Ó Lola, Lola, Lola”, akár pedig „Ó tralla, lalla, lalla”; ez nekem művészi szempontból tökéletesen mindegy. Megöregedtem anélkül, hogy valaha is törődtem volna a librettókkal.

— E tulajdonságod szép és nemes —

ítélkezik majd Ö. — De kérdés, vajjon hizeleltél-e a hatalmasoknak?

— Sohasem, sohasem, Fölséges Isten. Csak a Gráciaján kézi orákulumának tanítását követtem mindig; igyekeztem egyvéleményen lenni a fölebbvalóimmal.

— E tulajdonságod okos és illő egy családapához — itélkezik majd Ö. — De kérdés, vajjon szeretted-e az embereket?

— A kis fiamat nagyon szerettem, Uram, és mindig falovakat vettem neki, mert te, Uram, csak keveseknek juttatsz pónit.

— Ez a tulajdonságod sem rossz — itélkezik majd Ö és büneidet nem lelem, beszéljünk akár a fa-lóról, akár a librettóról. De kérdés, vajjon szorgalmasan irtál-e újabb tudományos művekről recenziókat? Mert ti, újságírók, csak a politikai könyvekről szoktatok írni, hőlött azokban rendszerint csak az van meg, ami a tudományos könyvekben már előzőleg megvolt.

— Oh, uram — léssen a válasz — tipori el, mert most csakugyan bűnhem találtál engem. Én is mindig azt fogcségtam, hogy nincs tudományos irodalmunk, csak hogy a tudomá-

árak emelkedésében nem jutna kifejezésre. És nem szabad megfélemlkezni arról sem, hogy e vámok megvalósulása esetén soha nem látott, nem hallott szédülési korszak következne Magyarországra, az egész világ minden pénz-kalandora ide sietne, hogy szerencsét próbáljon.

Szükségesnek tartjuk az ipar protegalását, de nem ily rendszertelenül, vezető eszme nélkül és nem úgy, hogy egyik oldalon segítjük, a másikon képtelen módon terheket rakunk rá. A súlyos válsággal küzdő üvegipar csak némely része után kapna magasabb vámot — igaz, hogy néhol képtelenül magasat — más iparágak számára pedig, kivált a textil-, bőr- és papiripar számára toronymagas tételeket javasol a tervezet. Pedig hogy ezek mily helyzetben lesznek — az üveghez viszonyítva — a külfölddel szemben, ma még senki meg nem mondhatja. Másfelől viszont igaz, hogy — a rendszertelenség rendszere kedvéért — a tervezet elég tisztességesen meg akarja vámolni az iparágak munkagépeit, ami pedig legalább is valószínű, hogy e gépeket még sokáig nem fogják Magyarországon előállítani és bizonyos, hogy az iparágak legalább szinte föltétlenül arra lesznek utalva, hogy külföldről hozassák a gépeket.

Egyáltalán úgy tetszik, mintha a tervezet szerkesztői megfélemlkeztek volna arról, hogy önálló vámterület esetén Ausztria is fizet vámot, tehát legelőször azt kell vizsgálni, hogy a mai tarifának elegendők-e a tételei. Aztán pedig elfelejtették azt, hogy az osztrák ipar nem élvezi a mostani tételek egész összegét, hiszen a szerződések sok tételt erősen megnyirbáltak.

Ami pedig a pénzügyi szempontot illeti, bizonyos, hogy annak is nagy figyelemben kell részesülnie, mert hiszen az önálló vámterület kétségkívül nagy financiai áldozatokat is fog követelni. De ez ismét csak nem jelenti azt, hogy az autonóm vámtarifa rejtett adóemelé-

széljára szolgáljon és — az amúgy is előreláthatóan nehéz időkben — ok nélkül is megdrágítsa az életünket. Pedig ez lenne az eredmény, ha felemelnék a kávé, a tea, a dohány, a sör vámját a mai mérték fölé. Elég teher lesz az is, ha az ipar teremtése kedvéért ipari cikkeinket a mainál különben is drágábban kell majd megfizetnünk.

Ezek a megjegyzéseink arra vonatkozóan, hogy miként valósítja meg a tervezet a hirdetett három nagy alapelvet.

De nem hallgathatunk el két másik megjegyzést sem, amely — így gondoljuk — szintén súlyosan esik a latba.

Magyarországon senki sem kívánt harci tarifát, sőt mindenki a legerélyesebben hangsúlyozta, hogy azután is a legnagyobb barátságban akarunk élni. Miért szerkesztettek hát olyan tervezetet, amely odaát méltán a legnagyobb aggodást ébreztette? Aztán meg ha létrejön újból a közös vámterület, az osztrákok bizonyosan arra fognak hivatkozni, hogy ha a magyarok hajlandók voltak ilyen horribilis vámokat elfogadni, járuljanak hát hozzá a közös vámtarifa tételeinek a fokozásához.

Igaz, hogy ez a tarifa csak előadói tervezet és nem törvényjavaslat. De a miniszterium aegise alatt készült, jelent meg, tehát okvetlenül szükséges lett volna, hogy az komolyan vétessék.

Nagy, mérhetetlenül nagy kár, hogy belül ilyen a tartalma az aspirációk könyvének és hogy annak gazdasági értéke nem áll arányban a politikai jelentőségével.

De azért el kell itélnünk azokat a nyilatkozatokat, amelyek a tartalom silányságából kiindulva, annak politikai súlyát is mindenáron kisebbíteni akarnak.

Legalább is nem érdekünk figyelméztetni az ellenfeleket arra, hogy nem komoly ám ez az egész akció, mert a végén ugyanis csak a közös vámterület követhet, úgy, amint ez meg volt, vagy legföljebb közös vámterület közbelső sorompóval. — És helytelenek

azok az állítások is, hogy czéltévesztett a tervezet, mert hiszen Ausztriával úgy is szerződést kell kötnünk és nem vámolhatjuk meg áruit az általános tarifa alapján.

Bármilyen is a könyv tartalma, föltétlenül nagy dolog az, hogy ily irányu munkával a kormány hónapokon keresztül foglalkozhatott, hogy e művet kiadhassa. Rossz szolgálatot tesz az országnak, aki azt hirdeti, hogy a kormány e munkával csak az Enyedy Lukács-féle határozat kellemetlenségének akart a forma kedvéért eleget tenni. Ezt a czélt elérhette volna egyszerűbben is. De nem szabad kisebbíteni e munka politikai jelentőségét azért sem, mert bizonyos, hogy — önálló vámterület esetén — szerződést kell kötnünk Ausztriával, de bizonyos az is, hogy jó kereskedelmi szerződést csak úgy lehet kötni, ha jó általános vámtarifa van a kormány kezében.

Ami megtörtént, azon most már nem lehet segíteni, de bizzunk az enqueteben, hogy az majd szerencsésen megjavítja, amit a kereskedelmi miniszterium két balkezével szerkesztett, két balkezével publikált.

POLITIKAI HIREK.

A vámtarifa-értekezlet. A magyar vámtarifa ügyében tartandó értekezletre a következő szakférjak és testületek hivatalosak:

Lukács Béla, dr. Matlekovits Sándor, dr. Láng Lajos, Hegedüs Sándor, Enyedy Lukács, Hieronymi Károly és Weisz Berthold országgyűlési képviselők, báró Jósika Samu, Földes Béla egyetemi tanár, dr. Wekerle Sándor, a közigazgatási bíróság elnöke, Heltai Ferenc országgyűlési képviselő, Fenyvessy Adolf, az országgyűlési gyorsíróda főnöke, Matuska Alajos alpolgármester, dr. Rosenberg Gyula, Láncty Leo, Brázny Kálmán, Horánszky Nándor, Komjáthy Béla, Polónyi Géza, Major Ferenc, Gajári Ödön és gróf Tisza István országgyűlési képviselők; György Endre, gróf Széchenyi Imre, továbbá Szily Pongrácz, báró Harkányi János és Ötley Kálmán országgyűlési képviselők, gróf Andrássy Géza, gróf Bethlen András, Miklós Ödön, Bedő Albert, gróf Károlyi Sándor, Makkfalvy Géza, dr. Kovácsy Sándor, Pap Géza, Gyurkovich György, Tomasió Miklós, gróf Batthyány Tivadar, Kossuth Ferenc és Szemere Miklós országgyűlési képviselők, Schmidt József dr. a szabadalmi hivatal elnöke, Bezerédj Pál selyemtenyészési miniszteri meghatalmazott, továbbá az aradi, besztercebányai, brassói, buda-

nyos könyvekről ne kelljen írnom. Így élünk mi hazai újságírók már a „Magyar Kurir“ óta.

Mire majd így ítélik Ö:

— Indulj a tisztítóhelyre, haszontalan újságíró.

Az asztalomon pedig tizenegy kilogramm tudományos irodalom vagy az idő száll, repül: lefujja a viráglevelet, fölszárítja a csókok, a könyvek helyét. Minden óraketyegés egy világot szüntet meg, a szegény Tamás fázik s a természet műhelye pihenést nem ismer. Adjátok hát ide azt a sok kilogrammot, mert porrá lesz minden s e tudományos irodalmat elnyeli a sajti kereskedés s az Ur akkor a purgatóriumba zargat engem. Adjátok hát, adjátok ide a tudomány sok kilogrammját. A büntetéstől való félelemből imé hadd írjak róla. Különben a Jézus verjen meg, ha belép pillantanék a sok kilogrammba.

Ugyanis nem történt itt uraim, semmi nevezetes. A muzeumi könyvtárt nem osztották ki a szerkesztőségek között, az a terv sem merült fel, hogy a pogányok téglalakú könyvekkel sujtának bennünket agyon, mint egykor szent István protomartyrt; a Magyar Lexicont sem nyomatták le elzevir-betűkkel; az egész könyvdzön csak onnan támadt, hogy a középtanodai tantestületek beküldték a ta-

nodai értesítvényeket. A tanférjak pedig borzasztóak; az iskolai értesítést, mely tizenöt lapra terjed, elől megtoldják egy hetven usque százoldalas ugynevezett program-értekezéssel és ez teszi ki aztán a tudományos irodalmat.

Mert ennek így kell lenni. A sötét hajdankorban egyszer hiru vágy keletkezett Elpidában, ki mátkája volt Leonidasnak, ki első nevelője volt macedoniai Nagy Sándornak. „Leonidas — szolt Elpida — én nem hiszem, hogy tudós vagy, mig nem irtál legalább egy papyrustekereset az istenekről! A jelen napjaiban pedig méltóságos dr. Homan Ottó miniszteri tanácsos ur mondja a végleges rendes tanároknak: „Leonidas, én nem hiszem, hogy te igazgatónak való vagy, mig nem irtál legalább egy programértekezést.”

Ir tehát mindenki programértekezést és kiadják az értesítőket még anyagi áldozatok árán is. A szilágy-somlyói minorita-gimnázium például csak úgy tud meglenni, hogy Schlauch Lőrincz az idén is 1787 forinttal járult hozzá a fentartási költségekhez, de azért a 85 oldalra terjedő értesítő nyomtatása az idén is 90 forintba került, mert egy ájtatos minoritátyának hatvanoldalas értekezést kellett beléírni — a bakteriumokról. A halak evvérüsége

és a bélpóklosság leírása, továbbá a pestis és a marhavész kétségkívül igen fontos dolog és Szilágy-Somlyóról keltezve, alighanem előbbreviszi majd a tudományt is, de egyrészt már ismeretes s másrészt a diák is azt mondja, hogy nem kell se testének, se lelkének.

A programirodalom egyébiránt (hiszen recensiót kell írnom) egészen megfelel a várakozásomnak. Az idén még többet lehet mulatni rajta, mint tavaly, mert az idén közbeesett a tiz szobor ünnepe is, meg április tizenegyediké, midőn a derék Leonidasoknak felsőbbségük kívánságára nem csupán íróknak kellett lenniök, hanem szónokoknak is. Micsoda ennek a vége? Az, hogy a VII. kerületi állami gimnáziumban például a historia egyik érdemes tanára az ifjuságnak szóról-szóra ezeket mondta a tiz szoborról:

„Az 1897. szeptember 25-ike királyi kéz-ből oly ajándékot hozott a magyar nemzetnek, aminőt még legmerészebb álmainkban sem reméltünk. E napon támadt föl a történeti Magyarország a maga nagy alakjaival, évezredes dicsőségével és küzdelmével mind azért, ami a magyar szívek drága: Istenért, hazáért, alkotmányért, politikai és lelkiismereti szabadságért. E napon aratta diadalát a nemzeti eszme, amely eddig nálunk csak félve buj-

pesti, debreczeni, fiemei, győri, kassai, kolozsvári, marosvásárhelyi, miskolci, nagyvárad, pécsi, pozsonyi, soproni, szegedi, temesvári, eszéki, zágrábi és zeuggi kereskedelmi és iparkamarák, az Országos ipar egyesület, a Magyar kereskedelmi csarnok, az országos kereskedelmi és iparcarnok, a budapesti áru- és értéktőzsde, a Magyar közgazdasági társaság, a Székesfehérvár országos egyesülete, a Magyar cukorgyárosok országos egyesülete, a Magyar fővárosi malom egyesület, a Magyar vidéki malomipar egyesület, a Vidéki malomiparosok országos egyesülete, a Magyar textilgyárosok országos egyesülete, a Magyar serfőzők egyesülete, a Budapesti nagykereskedők és nagyiparosok társulata a Fővárosi kereskedők egyesülete, a Magyar borkereskedők országos egyesülete, a Magyar fakereskedők és faiparosok országos egyesülete, a Pesti Lloyd-társulat, a Pesti polgári kereskedelmi testület, a Szövetségbe lépett gazdasági egyesületek, az Országos magyar gazdasági egyesület, az Erdélyi gazdasági egyesület, az Országos baromfitermesztési egyesület, az Erdélyi pincze-egylet, az Országos erdészeti egyesület, az Országos halászati egyesület, az Erdélyrészi kertészeti egyesület, az Országos magyar kertészeti egyesület, az Erdélyi okszerű méhészegylet, az Országos méhészeti egylet, az abauj-tornamégyei, bács-bodrogmegyei, békésmegyei, biharmegyei, borsodmegyei, csanádmegyei, fejérmegyei, felsőliszavidéki, gömör-kis-hont-megyei, jász-nagy-kun-szolnokmegyei, komárommegyei, továbbá pest-pilis-solt-kis-kunmegyei, pozsonymegyei, sármegyei, szepesmegyei, szolnok-dobokamegyei, temesmegyei, torontálmegyei, trencsénmegyei, vasmegyei, veszprémmegyei és zepelenmegyei gazdasági egyesületek, a budapesti központi tejcsarnok-szövetkezet, a gazdák tej-egyesülete, a lótenyésztés emelésére alakult részvénytársaság és a budapesti marhavásártéri vásárpénztár.

KÜLFÖLD

A helyzet Ausztriában. Bécsből táviratozzák, hogy a lengyelek klubjának holnap Bécsben érkeztele lesz, amelynek az a célja, hogy a klub vezéremerei elhatározzák, milyen álláspontot foglaljanak el a kormány nyelvjavaslataival szemben. — A prágai „Narodni Listy“ a leghatározottabban visszautasítja a „Vaterland“-nak azt a javaslatát, hogy a nyelvkérdést tolmácsok alkalmazásával oldják meg. A többek között így ír:

„Ebben áll tehát gróf Thun nagy éleslátása és állambölcsésége? Ezt a megoldást már ismételtelen felajánlották, hanem mindig határozottan visszautasítottuk. Tolmácsokat csupán idegenekkel szemben alkalmaznak.“

A „Vaterland“ javaslatára vonatkozólag különben bécsi tudósítónk azt táviratozza, hogy gróf Thunnak egyáltalán nem volt szándékában a tolmácsok alkalmazásával oldani

klát, vagy ha a nyílt színen megjelent, sötét gyanu kelt, vér serkedt nyomában. Most nyíltan, szabadon, a király kezén vezetve, a korona fényében jelenik meg, hogy népek és nemzetek, itt és egyebütt, közel és távol tudják meg, értsék meg léte jogosultságát.“

Ez egyszerűen koloszszás. Ha gimnáziumban nem volnék, azt hinném, összeesküvők közt vagyok, akik detronizálják második Rákóczy Ferenczet, Deák Ferenczet és gróf Széchenyi Istvánt, mert azt mondják, hogy a nemzeti eszme egészen 1897. szeptember 25-ikéig nálunk csak „félve bujkált.“

Hát még a beszéd legeleje? Hogy azt mondja:

„Ime, az idők telje bekövetkezett! Ajkunkon megfagy a szó, szívünk dobbanása eláll.“

(Tudniillik a tiz szoborért.) Ez még koloszszásabb. Ha Budapesten nem volnék, azt hinném, Byzanczban vagyok. Ez hát a vége annak, hogy középtanodáink vezetői azt kívánják, hogy a tanár író is legyen, meg szónok.

De van még egy másik vége is neki. Száznolcvanhárom gimnáziumtól és realiskolától azt követelni, hogy minden esztendőben ugyanannyi tudományos dolgozattal álljon elő, egyszerűen nevetség. Ha felsorolnék itt

meg a nyelvkérdést. Megezáfolják azt a hirt is, hogy a jobboldal végrehajtó bizottsága a legközelebbi napokban tanácskozni fog.

Olmützben, mint onnan táviratozzák, tegnap ismét nemzetiségi zavargás volt. A nép a Johann-Allée-ben és az Allée-Strassén gyülekezett és a rendőrséget, amely a rend helyreállítására végett nagy számban kivonult, közáporral borította el. A rendőrség kardot rántva rohant a sokaságnak és csakhamar szétverte. Sok zavargót elfogtak, számosan megsebesültek.

A krétai állapotok. Londoni jól beavatott forrásból jelentik: Szó se lehet róla, hogy Krétában már nyugalom van és hogy a normális állapotok helyreállítása a közeli időben várható. A sziget belsejében, különösen a külföldiek által nem őrzött területen majdnem anarchikus állapotok vannak. Napirenden van a lopás, rablás, gyilkosság és idegen javak pusztítása. A krétaiak látszólag bizalommal várják be az ideiglenes közigazgatás behozatalát, de mert az új berendezkedés következtében a városokba menekült mohamedánok visszanyerik birtokaikat, csupán azért oly türelmesek, mert azt remélik, hogy az új rendszer csak az olajbogyószedés után következik be. — Igen nagy és nehéz feladat lesz az új közigazgatás megteremtésére a szükséges pénzt beszerezni. Nemcsak megbízható erős csendőrség szervezésére kell pénz, pedig erre okvetetlenül kell, ha csak némileg is helyre akarják állítani a közbiztonságot, hanem szükség van, egy az államtudományokban képzett hivatalnokra is, aki a főkörmányzó rendelkezésére állna. Minden tetemes költségekbe kerül és valószínűleg külföldről lesznek kénytelenek nagyobb kölcsönt felvenni. Az új kormány megszilárdítását erősen megnehezíti majd a hivatásterület üzőt izgatás. Az izgatók az összes török csapatoknak leendő visszahívását követelik. Az európai megszállást a főkörmányzóknak Kaneába való bevonulása után sem lehet megszüntetni, mert a tengerparti városokban azonnal felkelés támadna. Valószínű, hogy az európai megszállás még egy évig, esetleg két évig is eltart.

Ferdinand a román királynál.

Bukarest, július 8.

Ferdinand fejedelem és neje szerdán este Sinaiába érkezett, ahol a román királyi pár előzékeny szívélyességgel fogadta őket.

A fejedelmi pár csak kis kísérettel látogatott el a királyi párhoz. Különösen feltűnt az, hogy Boris trónörökös és nevelője otthon maradtak,

még egy pár adatot az értesítőkből (pedig áll a rendelkezésemre néhány) akkor még jobban meggyőződnek róla mindenki, hogy ez az irodalmi működés legfőlegbe arra való, hogy a mi tiszteletreméltóan modern, törekvő és napról-napra fejlettebb tanári nemzedékünknek rontson a tekintélyén. Ha Elpida volnék, valóban azt kiáltanám: „Leonidas, tanítsd a macedóniai Sándort, de ne pusztítsd a papyrustekeréseket.“ A középtanodai tanáruraknak pedig ne tessék ezért haragudni; a világ ma már oly elmés, hogy az egyetemi professzorok közül is minden másodikkal ugyanezt kiáltja. Ennyiből áll hát a recenzióm a tizenegy kilogrammról. Gyűjtőknek szívesen szolgálak mutatóvanyokkal.

Éj van s honom sötét. A tanár urak és főigazgatók fülükre huzott paplan alatt szundikálnak s aki irt egy programtervezést, vagy ünnepi beszédet az idén, az arról álmodik, hogy mit ír majd esztendőre. Mindegy nekik az én beszédem, az ő irodalmukat nem veri el a Krochnyák Lénárd lokális jégesője. Nem is azért hoztam fel a dolgot. Mikép bevezetésül is mondatott, csak az Ur színe előtt akarok tökéletes lenni: „Ime, Uram, méltattam a tudományos irodalmat is egyszer.“

Monachus.

holott szőfiai lapok annakelőtte jelezték, hogy a fejedelmi pár a trónörökösöt is magával hozza. Feltűnt az is, hogy a hivatalban levő miniszterek egyike sem kísérte a fejedelmet ez utjában, amiből azt következtetik, hogy a fejedelem maga is kerülni kívánta azt, hogy a látogatást politikai célokkal hozzák összefüggésbe.

A fejedelmi pár kíséretében voltak Nikolajev tábornok szárnysegéd, gróf Bourbouillon udvari marsall, dr. Turth titkár, Radov őrnagy és a fejedelemné egy udvarhölgye. Gyurgyevóban, ahol a király nevében Berendei hadügyminiszter és Manu ezredes szárnysegéd a király nevében üdvözölték a fejedelmi párt, rájuk várakozott a királyi különvonat, melyen Sinaiába érkeztek. A király és a fejedelem kezet nyújtottak egymásnak és azután eléptettek a diszszázad előtt. A királyné és a fejedelem neje megölelték és megcsókolták egymást.

A fogadásnál jelen volt a román trónörökös-pár is, valamint Sturza miniszterelnök és a nyári tartózkodásra Sinaiában időző diplomaták közül többen, kikkel a fejedelmi pár szívélyesen társalgott ama fogadóteremben, melyet Ferencz József látogatása alkalmával Sinaiában építettek. Innen a pelesi kastélyba hajtottak, hol még aznap diszebéd volt. Az ebéd alatt a román király a következő köszöntőt mondotta:

Szívem mélyéből köszönöm királyi fenségednek második látogatását, amely annál nagyobb meglepéssel tölt el bennünket, mert abban az örömben részesülünk, hogy ez alkalommal Mária Lujza fejedelemasszonyt is üdvözölhetjük Romániában. Királyi fenségek ittléte újabb bizonyossága annak a jó viszonynak, amely államaink között oly szerencsés módon fennáll. Midőn legjobb kívánságaimat fejezem ki királyi fenségek és fenséges családjuk boldogsága, valamint országuk virágzása iránt; poharamat a bolgár fejedelem és fejedelemné ő királyi fenségekre emelem.

Ferdinand fejedelem erre így válaszolt:

Köszönöm felséged szeretetreméltó és barátságos szavait. Kedves meglepésemre szolgál, hogy alig egy év leteltével újra felséged közelében lehetek. Örömmel annál nagyobb, mert hitvesem, a fejedelemasszony kíséretében vagyok itt, akit élénk sajnálatomra a múlt évben nem mutathattam be a királyné ő felségének. Midőn köszönetet mondok felségednek, hogy újra alkalmat adott nekem arra, hogy baráti érzelmeknek felséged iránt tanubizonyosságát adhasam és midőn örömmel fejezem ki, hogy szomszédi viszonyunk újra megengedi, hogy népeink testvéreleg közlekedjenek egymással, poharamat felséged, a királyné ő felsége és a román királyi ház boldogságára, valamint a román nemzet virágzására és nagyságára emelem. Hurrá!

A bolgár fejedelem tegnap átadta Károly román királynak a bolgár katonai vitézségi érdemrend jelvényeit. Ez alkalomból a fejedelmet Nikolajev tábornok, Markov és Vinarov ezredesek, a nevezett rend lovagjai és a rendtanács tagjai kísérték Sinaiába. A rendjel átadásánál Ferdinand fejedelem a következő szavakat intézte Károly királyhoz:

Sire! Immár 21 esztendeje, hogy a román hadsereg résztvett abban az emlékezetes háboruban, amely megalkotta a felszabadított Bulgáriát. Plevna előtt, vitéz hadserege élén felséged a katonai vitézségnek oly példáit adta, amelyek felséged nevét nemcsak a történelem lapjaira, hanem népei és a bolgár nép szívébe is mélyen bevészték. E dicső tettek emlékére kérem felségedet, mint a rend nagymestere, a rend lovagjai és a rendtanács tagjai jelenlétében, hogy kegyeskedjék kezemből elfogadni a bolgár katonai vitézségi érdemrend I. osztályának jelvényeit, mint halánk bizonyosságát és mint barátságom ünnepélyes jelét.

A fejedelem azután bolgár nyelven így folytatta:

Midőn átadom felségednek a katonai vitézségi érdemrendet, a rend lovagjaival együtt azt kiáltom: Isten oltalmazza ő felségét I. Károlyt, Románia királyát!

Károly király erre így válaszolt:

„Mélyen megindítottak azok a hízeltő szavak, amelyeket királyi fenségéd hozzám intézett, valamint az a kedves figyelem, a melylyel, vitéz tisztjeitől környezve, akik a harczterén kitüntették magukat, katonai érdemrendjét átadta nekem. Elfogadom azt annál nagyobb hálaival és meglepődéssel, mert újabb bizonyosságát látom ebben királyi fenségéd hozzám való barátságának, valamint értékes köteléket látok benne, amely összefűz engem királyi fenségéd ifju hadseregével, amelynek fejlődését szívemből kívánom. Eszembe juttatja ez a kitüntetés azt a szép időt is, midőn hadseregem a vitéz orosz hadsereg oldala mellett diadalal harczolt a csatamezőkön, hogy megalkossa Bulgáriát és kivívja Románia függetlenségét. Még egyszer köszönetet mondva királyi fenségédnek irányomban tanusított jóindulatáért, arra kérem, legyen meggyőződve baráti érzelméről és arról az élénk érdeklődéséről, amelylyel Bulgária, valamint fejedelme és hadserege iránt viseltetem.

Tegnap és ma nagyobb kirándulásokat tettek a környékre. Tegnap a király és a fejedelem hosszabb ideig tanácskoztak; azután Sturdza miniszterelnökkel értekezett a fejedelem, a miniszterelnök még tegnap visszautazott Bukarestbe. A fejedelmi vendégek holnap reggel térnek vissza Szófiába.

A Dreyfus-ügy.

Berlin, július 8.

Cavaignac hadügyminiszter beszédét itt meglehetősen higgadtan bírálják meg. A legkomolyabb lapok is azt mondják, hogy a francia kormány, ha jóhiszeműleg is, de nyilvánvalóan hamisított okiratokra támaszkodva tette a tegnapi nyilatkozatot. Cavaignac nyilatkozata a két katonai attaché levelezéséről csakis Schwarzkoppen német és Panizzardi olasz katonai attachék levelezésére vonatkozhatott. Bülow államtitkárnak ismeretes beszédéből azonban annak idején kitűnt, hogy a két attachének egymás közt való levelezésében a Dreyfus-ügy nem fordult elő. Bülownak ezt a kijelentését az olasz kormány hasonló kijelentése mindenben megerősítette. Ezekkel szemben a francia kormány épenséggel nem reflektált Casella grófnak arra a leleplezésére, amelyben kijelentette, hogy gróf Esterházy Schwarzkoppen ezredesnek fizetett kéme volt. Cavaignac-nak a Dreyfus-ügyben mondott beszéde tehát homlokegyenest ellenkezett a német és az olasz külügyi politika vezetőinek nyilatkozataival.

London, július 8.

A „Times“ ma cikket ír Cavaignac tegnapi beszédéről és rendkívül élesen nyilatkozik annak üres és értéktelen voltáról. A „Times“ a többek közt így ír:

Ez a beszéd ugyan senkit sem fog meggyőzni arról, hogy a francia kormánynak igaza van. Nem fogja pedig meggyőzni első sorban azokat, akik csak bizonyítékoknak hisznek. Cavaignacnak frázisokkal terhes beszéde csak azt bizonyítja, hogy Dreyfus ellenségeinek nincsen igazuk. A beszédből csak az az egy dolog tűnik ki világosan, hogy Cavaignac nem mer te állítani azt, hogy Dreyfust jogos módon ítélték el és azt sem, hogy a bírák a törvényes formákat betartották.

Páris, július 8.

A lapok pártállásaihoz képest ítélik meg Cavaignac beszédét. Az antiszemita és a chanvinista-lapok, mint például az „Eclair“ és a „Figaro“ kijelentik, hogy a Dreyfus-ügy megszüntléte zeni.

Jaurés a „Petite République“-ben a harc folytatását proklamálja. Az igazságnak van türelme — ugymond — az várhat. Esterházyt már fel kellett áldozniok, mert az ismeretes uhlánus leveleket ő írta.

Nemsokára ki fog sülni, hogy a borderaut is ő írta, hogy ő az áruló s Esterházy után következik a vezérkar, amelyet le kell majd lökni a piederstárlól.

Az „Aurore“ kijelenti, hogy most inkább mint valaha, kitűnik annak a szükségessége, hogy a Dreyfus-pórt revideálják.

Az amerikai háború.

(Távirati tudósítások.)

Santiago de Cubát holnap Shafter tábornok a szárazon és Sampson admirális a tengeren ostromolni fogja. Santiago sorsa ezzel meg van pecsételve.

Rendkívül érdekes hír érkezik a Filippin-szigetektől. A hongkongi spanyol konzul ugyanis azt jelentette, hogy a felkelők és az amerikai csapatok között kiütött a háború. Ágyukkal és puskákkal lövöldöznek egymásra a felszabadító és a felszabadított.

Ugy látszik a felkelők háladatossága is csak olyan, mint az amerikaiak ismeretes önzetlensége. Ez a pikáns hír alkalmas arra, hogy Európaszerte egy kis kárörömöt keltsen.

Távirataink a következőket jelentik:

Santiago ostroma.

New-York, július 8.

Miles tábornok ma éjjel Charlestonba megy, ahol Santiago felé hajóra száll. Az „Ewening Telegramnak“ Schafter tábornok főhadiszállásáról kelt távirata azt mondja, hogy az ütközetet 7-én újra megkezdik. A két sereg arcvonala alig kétszáz yardnyira van egymástól.

Madrid, július 8.

A „Correspondencia“ közöl egy londoni táviratot, amely szerint a spanyol csapatok elhagyták Santiago de Cubát és áttörték az ellenséges vonalát. Az ütközetben állítólag ötvenhat amerikai tiszt elesett, köztük öt tábornok.

London, július 8.

A Reuter-ügynökségnek jelentik a Santiago de Cuba előtt levő amerikai táborból tegnapi kelettel:

Shafter tábornok közölte Toral tábornokkal, Santiago de Cuba parancsnokával, hogy Cervera hajóhadának megsemmisítése következtében az amerikai hadihajók most már szabadon működhetnek a hadsereggel Santiago de Cuba ellen. Shafter egyuttal gondolkozási időt adott Toral tábornoknak, hogy határozza el magát a város feladására. Azt hiszik, hogy Toral el van tőkélve az ellenállásra, noha Pando tábornok nem érkezett meg a segélycsapatokkal. Pando utban van Havanna felé. Mindamellett most már nagyobb a kilátás arra, hogy Santiago de Cuba megadja magát. A tüzelést ma nem újították meg. Hír szerint a két hadsereghez az az értesítés érkezett, hogy úgy Washingtonban, mint Madridban lépéseket tettek az ellenségeskedés megszüntetésére. Hobson hadnagy Siboneybe érkezett és a „New-York“ zászlóshajóra ment.

Washington, július 8.

Shafter tábornok és Sampson tengernagy abban állapodott meg a haditervet illetőleg, hogy Sampson tengernagy holnap délben megkezdí Santiago de Cuba bombázását a külső öbölből.

Havai annexiója.

Washington, július 8.

Mac Kinley elnök aláírta a Havai annexiójára vonatkozó határozatot. Long tengerészeti miniszter parancsot adott a „Philadelphia“ csirkalóhajónak, hogy Havaiba menjen, ott tüzze ki az Egyesült-Államok lobogóját és a szigetet kebelezzze be az Unióba. A „Philadelphia“ néhány nap múlva elindul.

Camara flottája.

Ismeyle, július 8.

Camara hajórajja megint a csatornába megy, hogy visszatérjen Spanyolországba.

A felkelők az amerikaiak ellen.

Madrid, július 8.

A hongkongi spanyol konzul jelenti, hogy a Filippin-szigeti felkelők többsége ellenségesen fogadta az amerikai segédcapatokat, mert sok köztük a néger. A távirat hozzát teszi, hogy a felkelők megszállva tartják Cavitát és felláznadtak az amerikaiak ellen, akik ellen élénk ágyu- és puskatüzéletet folytattak. A küzdelem eredménye ismeretlen.

A spanyol kormány a helyzetről.

Madrid, július 8.

A minisztertanács után a Fabra-ügynökség képviselője több miniszterhez fordult felvilágosításért. A gyarmatügyi miniszter kijelentette, hogy nem érkezett arról hír, hogy a spanyol csapatok kivonultak volna Santiagoból. Csak a portorikói kormányzótól érkezett egy távirat, amelyben panasz-kodik, hogy nem kap híreket Kubából. A miniszter hozzátette, hogy hivatalosan megerősítik, hogy a kábelt Santiagonál elvágták. A külügyminiszter kijelentette a Fabra-ügynökség képviselője előtt, hogy a különböző híreket illetőleg, amelyek bizonyos tárgyalásokról keringenek, semmit sem közölhet. — A közmunkatügyi miniszter azt mondta, hogy a kormány nem kapott újabb híreket, de hivatalos értesülése van arról, hogy az ellenség nem mer támadólag fellépni. Tudomása van arról is, hogy Havannából 12 spanyol zászlóalj indult Santiago de Cubába. A tengerészeti miniszter közölte, hogy Camara tengernagy hajórajja még mindig a Suez-csatornában van. A Fabra-ügynökség képviselőjének kérdésére, hogy Camara hajórajja nem fog-e visszatérni Spanyolországba, a miniszter azt felelte:

— A hajóraj a Suez-csatornában van, többet nem mondhatok. Maga Camara sem tudja, hogy mi fog történni.

Kijelentette továbbá a tengerészeti miniszter, hogy még nem kapott hírt a „Pelayo“ páncélos hajó állítólagos megsértéséről. A mi a spanyol csapatoknak Santiago de Cubából való elvonulását illeti, a miniszter ezt lehetségesnek tartja, de a kormány még nem kapott hírt erről. A miniszterek kijelentették, hogy a belügyi politikával nem foglalkozott a minisztertanács.

TÁVIRATOK.

Egy kongresszus bajai.

Lemberg, július 8. Gróf Potocky János, a lengyel természettudósokat és orvosokat, akiket Bosenből kitiltottak, Rimanova városba, hirtokaira hívta meg kongresszusra. (N. W. T.)

Lueger ellen.

Bécs, július 8. Az itteni községtanácsban ma nagyobb fajta botrány volt abból az alkalomból, hogy egyes községtanácsosok a Tachau-féle eset miatt interpellálták Luegert. A liberális községtanácsosok ugyanis azt kérdezték Luegertől, vajjon Tachau előljáró-igazgatót nem függeszti-e fel állásától, mert a bíróság a házjog megsértéseért elítélte. Lueger erre Tachaut védelmébe vette és tisztázni próbálta őt. Erről oly lármát keletkezett, hogy a főpolgármester a maga szavait sem hallotta. Az elképzelhető legsértőbb kifejezésekkel sértekekkel illették Luegert, aki mindent a legnagyobb türelemmel halgatott végig.

Lajos Napoleon herceg vőlegény.

Páris, július 8. Itt azt beszélik, hogy Lajos Napoleon herceg, tényleges orosz ezredes, az orosz testőr-ezred parancsnoka, eljegyezte Heléna orosz nagyhercegnőt, Vladimir nagyherceg leányát. (N. W. T.)

A nemzetközi sakkverseny.

Bécs, július 8. A XXV. mérkőzésből függően maradt játszma a következőképen végződtek: Marco győzött Blackburne ellenében, Schlechter és Schowalter között remis lett a játék. A mai XXVI. mérkőzésnél Maróczy győzött Schiffers ellenében, Baird Trenchard ellenében és Csigorin Schowalter

ellenében, Schlechter és Blackburne, Marco és Pilsbury, Halprin és Tarrasch, Lipke és Walbrodt végül Caro és Burn között remis lett a játék. Steinitz és Janowski között nem nyert befejezést a játék.

Strossmayer a bannál.

Zágráb, július 8. Strossmayer püspök, aki Rohitschra utazva ide érkezett, meglátogatta a bánt, ki a látogatást rögtön visszaadta.

Goulotine helyett rabság.

Páris, július 8. Faure elnök Etievant anarchista büntetését, akít halálra ítéltek, életfogytiglan való kényszermunkára változtatta át.

HIREK.

Lapunk mai száma 16 oldal.

— **Várják a királynét.** Nauheimből táviratozzák, hogy ott már készülődnek a királyné fogadására. A hármas számú fürdőházban már rendbehozták az ugynevezett királyfürdőt. A bemenethez feljártot készítettek, mert a királynét tolókoecin viszik a fürdőházhoz.

— **A trónörökösne Angliában.** Mint bécsi tudósítónk táviratozza, Stefánia özvegy trónörökösne leányával, Erzsébet hercegnővel tegnap este Angliába utazott.

— **Szász Béla halála.** Szász Béla költő és filozófiai író — mint tudósítónk táviratozza — ma Kolozsvárott meghalt. Szász Béla, idős Szász Károlynak fia, Nagy-Enyeden 1840. április 23-án született. Tanulmányait Németországban fejezte be, ahol Fischer Kunó szorgalmas tanítványa volt. Ennek Faust előadásait hosszasan ismertette is a „Budapesti Szemlé“-ben. Hazajövet a tanári pályára lépett, 1872-ben a kolozsvári egyetemen a bölcsélet tanárává nevezték ki, itt tanított egészen nyugalmabavonulásáig. Korán kezdette meg irodalmi működését, amely sokoldalúsága által is kiválk. Különösen a tudományos fordítás terén volt kitűnő. Lefordította Thackeray Esmond Henrikjét és Négy Györgyét, John Stuart Mill Logikáját, Mac Carthyt, ujabban Kant metafizikáját. Műfordításai is igen jók, különösen szép Longfellow verseinek fordítása. Mint eredeti költő főleg a lírában jeleskedett. Kiválóbb költeményeit 1886-ban adta ki külön kötetben. A Kisfaludy-társaság tagjaul, az Akadémia levelezőtagul választotta meg. Több lapnak volt szerkesztője, így a marosvásárhelyi „Székely Hírlap“-ot és a kolozsvári „Kelet“-et szerkesztette. A kolozsvári Nemzeti Színháznak egy ideig intendánsa volt. Már hosszabb ideje betegeskedett, ami sokoldalú tevékenységére bémítólág hatott. Halálát a nagykiterjedésű Szász-család gyászolja. Temetése holnap lesz Kolozsvárott.

— **Dániel miniszter és a magyar sajtó.** Már szívesen nem szólunk volna erről az áldatlan ügyről, ha egy újabb félhivatalos nyilatkozatot nem kaptunk volna. Ez a nyilatkozat a lírai bevezetés és a befejező méla akkord elhagyásával így szól:

Báró Dániel kereskedelemügyi miniszter kedden azt a rendeletet adta ki, hogy mihelyt a javaslat a nyomdából kikerül, azt még az nap közöljék az összes budapesti lapokkal, hogy tekintettel a szaktanácskozmány összehívásának (július 14.) rövid időközére, azt a sajtó is már előzetesen tüzetes bírálat tárgyává tehesse. A kereskedelemügyi miniszterium egyik magas állású tisztviselője, aki e rendelkezésről tudomással bírt, abban a jóhiszemű föltevésben, hogy a példányok kiosztása még a keddi nap estéjén amugy is megtörténik, a saját példányát a „N. Fr. Pr.“ nála délután 5—6 óra között látogatást tett budapesti levelezőjének rendelkezésére bocsátotta és csakis szerdán reggel értesült arról a kedden délután közbejött incidensről, hogy a nyomda kevészámu példányt szállítván, a szétküldést szerdára kellett halasztani.

— **Bóra.** Fiume specialitása, a bóra, tegnap ugyancsak megnehezítette a Martin-schizza mellett kigyulladt juta-telepnek az ol-tását. A tüzoltók azonban nagy erővel és ova-

tossággal dolgoztak és csakis ennek köszönhető, hogy a szomszédos vesztegintézeti telep, amely a szálló szikráktól vagy ötször tüzet fogott, nem égett le. A nagy bóra a hajók járatában is zavarokat csinált. Így a „Dráva“ hajónak a nyílt tengerről vissza kellett fordulnia és a kikötőbe menekülnie, ugyancsak a „Pola“ nevű hajónak a novi kikötőbe kellett behúzódnia. A Lloyd-társaság „Melpemene“ nevű Braziliába járó gőzöse a bóra miatt huszonnégy órai késéssel érkezett Fiuméba. A csunya éjszaki szél balesetet is okozott, amennyiben a „Hrvat“ nevű hajót a czirkveniczai mólóhoz csapta. A „Hrvat“ oly súlyos sérüléseket szenvedett, hogy Fiuméba kellett vontatni.

— **Esküvő.** Gulácsy József honvédfőhadnagy — mint Szegedről írják — holnap vezeti oltárhoz Novák József uradalmi főintéző leányát, Novák Olga kisasszonyt a sándorfalvi templomban. A fiatal pár frigyére Ivánkócs János rozsnói megyéspüspök, volt szegedi plébános adja az egyházi áldást, a polgári kötést dr. Csathó Zsigmond alispán eszközli.

— **Vilmos császár Norvégiában.** Oddeből táviratozzák: A mult évben szerencsétlenül járt Hahnke hajóhadnagy emlékszóbrának leleplezése ma volt kedvező időjárás mellett. Vilmos császár reggeli 7 órakor tengerész-egyenruhában megjelent azon a téren, ahol az emlékszóbor áll. A téren a „Hokenzollern“, „Moltke“ és „Hela“ legénysége, valamint a „Harald Harfager“ 80 embere volt felállítva. Azonkívül az utóbbi hajó 40 embere a császár tiszteletére díszben állott fel, akinek megérkezésekor újra visszatértek hajójuk fedélzetére, hogy bevárják a császár visszatérését. Nagy néptömeg várta a császárt és az Odde-völgybe kivonult tengerész-katonaság impozáns menetét.

— **Négyszázezerforintos manipuláció.** Szenzációs hír kelt ma szárnyra a főváros kereskedelmi köreiből. Nem kevesebbről, mint a g y s z á z e z e r forint elmanipulálásáról beszélnek, ami a Ganz és társa gépgyárak budai villamos telepén történt volna. Hogy az összeg megfelel-e a valóságnak, még nem lehet tudni. De hogy a czég nagyrokus-utcai villamos telepén nagyobb visszaélések történtek, azt abból is következtetni, hogy tegnapelőtt egészen váratlanul két magasabb állású tisztviselőt hirtelen elbocsátottak. Az egyik az irodafőnök helyettese, a másik a főkönyvvezető. A visszaélés nem valami új keletű, ugy látszik, már régóta tart s abból áll, hogy a gyár szállítóitól a vállalat társára p e r c e n t e s p r o v i z i ó k a t szedtek. Tegnapelőtt reggel derült ki a dolog s azóta folyton tart a vizsgálat. Ma délután az igazgatóság ebben az ügyben ülést is tartott s afelől tanácskozott, tegyen-e bünvádi fölfeletést. Döntésre azonban nem került a sor, ezt a vizsgálat további eredményétől tették függővé.

— **Vihar, jégeső.** Ismét zivatarokról hoz hírt a táviró. Kolozsvári tudósítónk táviratozza, hogy a megyében, de főleg Kalotaszeg vidékén nagy jégeső volt, mely mindenféle tetemes károkat okozott. Különösen Bánffy-Hunyadon volt nagy a kár. — Nagyváradon és vidékén — mint tudósítónk táviratozza — szintén állandó viharos idő van.

— **Herzen Sándor öcsese.** Párisból írják: Most halt meg, hosszabb betegeskedés után, L e v i c z k i Jegor, a „Forradalmár Oroszország“ vezetőfőnökének, Herzen Sándornak öcsese. Mint bátyja, ő is Jakovlew Ivánnak, a milliomas gardakapitánynak és az általa elcsábított sváb asszony-nak gyermeke volt. A Rousseau és Voltaire olvasásán fölnevelkedett, saját anyanyelvét nem ismerő bojár-kapitánynak balkézről való feleségéről való viszonyáról sok érdekes dolgot jegyzett fel Herzen, ezekben az írásokban azonban soha egy szóval sem említette az öcsesét. Más forrásokból mindazonáltal kiviláglik, hogy Herzen szerette az öcsesét és bizalmas is volt hozzá; annyira szerette, hogy apja brutalitásai ellen még akkor is megvédte, mikor az apja ezért a protektorátusért elkergetéssel lenyegette. Az öreg Jakovlew minden alkalommal kimutatta, hogy idősebb fiát nagyon szereti, a fiatalabbat meg gyűlöli, sőt annyira, ment gyűlöletében, hogy el is üzte házatól. Jegor ekkor

Párisba ment, majd vissza Pétervárra, majd meg újból Párisba, ahol aztán, mint fényképész meg is telepedett. A híres ember öcsésének, mint fotografusnak kitűnő dolga volt és a világtól teljesen visszavonuló ember az idők folyamán szép vagyona is tett szert. Érdekesnek tartjuk megemliteni, hogy Jakovlew volt az, akivel Napoleon, Moszkva elfoglalása után I. Sándor csárhoz a békét ajánló levelet küldte, mely vállalkozásáért a semmi rosszat sem sejtő kapitányt örök időkre száműzték Pétervárról.

— **A zsidók ellen.** Varsóból táviratozzák, hogy az ottani hatóság értésére adta a zsidóknak, akik Varsóban és környékén laknak, hogy egy ukáz értelmében 24 óra alatt köllözzenek el, különösen azok a zsidókat, akik a környező nyaralókban üdülnek, nagyon érzékenyen sújtja ez a rendelet, de a környékbeli lakosok elesnek egyetlen jövedelemforrásuktól, amiért elhatározták, hogy a főkormányzóhoz kérvényt intéznek a végett, hogy a rendeletet vonja vissza.

— **Leégett gőzmalom.** Mint lemergi tudósítónk táviratozza, a Sadowski-féle alapítványhoz tartozó czortkowi malom, keleti Galiczia egyik legnagyobb gőzmalma, teljesen leégett. A kárt 300.000 forintra becsülik.

— **Lovassági gyakorlatok Pestmegyében.** A királygyakorlatokat megelőzőleg Pestmegyében lovassági gyakorlatok lesznek, melyekben a budapesti közös és a megyei honvédhuszárezredek vesznek részt. A gyakorlatokat Nagy-Körös, Kecskemét, Czeglöd és Fegyegyháza közt tartják meg s ezen a vidéken már eddig is öt lovasezred áll fegyverben, a váci hatodik honvédhuszárezred pedig egyesülve az Érsekújvárt állomásozó kiegészítő századaival, tegnap indult Budapesten át Czeglöd felé. A gyakorlatok egyfolytában e hónap 26-ig tartanak, de a királygyakorlatok után ugyancsak ezek az ezredek ismét nagyobb lovassági gyakorlatokat fognak tartani Pestmegye alsó részén.

— **A brazilliai köztársaság elnöke Budapesten.** De Campos Salles, a brazilliai köztársaság elnöke, ma este 9 órakor a bécsi gyorsvonaton Budapestre érkezett. De Pizo, de Rego Monteisi, Regis de Olivein vannak a kíséretében. A vasutnál senki sem várta, a főkapitány is csak késő éjjel értesült a ritka vendég érkezéséről. A pályaudvarról egyenest a Hungária vendégfogadóba hajtatott, ahol számára és kíséretének már néhány nappal ezelőtt megrendelték a lakást.

— **Templomfosztogatók.** A pacseri templomokat a napokban sorra járta valami betörő banda; előbb a református templom perselyét törte fel, majd a katolikus templomba látogatott el. A csendőrség nyomozni kezdett és kézre is kerítette a bűnösöket. Az egyik elvetemedett fickó, Hornyák Ferencz, még csak 14 éves, a másik pedig, Nagy István, 15 éves. Elfogatásuk alkalmával bevallották, hogy ők követték el a templomrablást, még pedig úgy, hogy istentisztelet után a pad alá bujtak és bezáratták magukat és midőn éjszaka lett, hozzáláttak a munkához, azután dolgukat elvégezve, az ablakon keresztül menekültek. Beismerték azt is, hogy még számos betörést és mezőrendőri kihágást követtek el.

— **A komédiás szereime.** Törökszentmiklóson néhány nap óta egy jól szervezett akrobata és lég-tornász-társaság szórakoztatja a közönséget. Különösen kedvelték az előadást látogatók a szép Lódi Vilmát, a társulat primadonnáját és Angyal Károlyt, a vakmerő lég-tornászt, kik közül az előbbi ma a szolnoki megyei közkórházban haldoklik, az utóbbi pedig a szolnoki törvényszék börtönében várja tetteinek következményeit. Ugy történt a dolog, hogy az akrobata szerelmes volt a szép primadonnába, ki azonban nem viszonzta a szeretetet és ezért Angyal Károly elhatározta, hogy előbb a leányt, azután meg önmagát gyilkolja meg. A mult esték egyikén, előadás előtt, Angyal a legdiszesebb ruhájába öltözve, kezében forgópisztolylyal Lódi Vilma elé lépett és ismét megkérdezte tőle, hogy szereti-e őt? A leány „nem“-mal válaszolt, mire a szerelmes akrobata kétszer rálőtt a leányra, kinak az

egyik golyó a karját, a másik meg a tüdejét furta át. Midőn a gyilkos szerelmes maga előtt látta a vérszorgó leányt, eldobta magát a pisztolyt és megadta magát a helyszínen nyomban megjelent csendőrségnek.

— **Uj petroleumforrás.** A Kaukázusnak Bakuvál szemben fekvő részén, a Fekete-tenger mellett, új petroleumforrásokra bukkantak. A rendkívül dúsnak ígérkező források megvizsgálása végett a föld tulajdonosa, a párisi akadémia geológiai osztályának több tagját meghívta magához. A jövő petroleumkirály kincseshányja Anaklija városka közelében, az Ingur folyó mellett van. A tulajdonos, a mingreliai herceg, egy moszkvai tőkepénzessel egyetemben fogja a vállalatot vezetni. Az a két geológus, aki már május óta áskál az egész környéken, sok naftaforrást is talált. A tulajdonosok remélik, hogy Anaklija petroleum- és naftaforralma messzire túl fogja szárnyalni Bakuét, mivel fekvésénél fogva pompás hajó- és vasúti szállítást létesíthetnek, Baku ellenben a Kaspi-tenger belsejébe lévén zárva, meglehetősen nehézkesen tudja áruforgalmát lebonyolítani.

— **A megölt rendőrellenőr.** A múlt hónapban történt merénylet áldozata: Bota János rendőrellenőr, még mindig a Rókus-kórházban fekszik. A szerencsétlen ember fejében és hasában még mindig bent van a két revolvergolyó és valószínűleg kezelőorvosai el sem távolítják azokat. Mióta a kórházban van, egyre alszik, Tegnapi volt először hosszabb ideig eszméletnél, beszélgetett is, de aztán ismét mély álomba merült.

— **Országos család.** Erre a névre egy előkelően öltözött, jó modoru s öt európai nyelvet folyékonyan és jól beszélő ur szolgált rá, aki legalább is tíz álnév alatt Magyarország egy sereg városában többrendbeli csalást követett el. A svindler-talentum többnyire mint francia és német gróf szerepelt, akinek külföldön nagy birtokai vannak. Járkált azonban mint szerzetes is különböző zárdákban. Ahol megfordult, ott csalt és lopott, ezzel hálálta meg a hiszékeny emberek vendégszeretetét. Legutóbb Miskolcra egy éltesebb, de még mindig szép nő társaságában tűnt fel s akkor mint bécsi gyufagyári igazgató mutatkozott be, aki alkalmas helyet keres egy gyufagyár építésére. Mintán ott egy városatyát több ezer forintig becsapott, eltűnt mint a villám. Sokféle neve közül többször mint gróf Welsersheimb Rikárd, majd mint Palotay, Helvay, Hetvay s mint Ritter Richard von Adel szerepelt. A legutolsó gonoszítottát a fehérmegyei Velenczében követte el, ahol jó modora révén annyira megnyerte egy M. Gyula nevű nyugalmazott kapitány és földbirtokos bizalmát, hogy ez pár napra négy ezer forintot adott neki kölcsön. Másnap azonban hirtelen eltűnt s egy hátrahagyott kabátban a kapitány inasa egy levelet talált, amelyben valaki hibás helyesírással németül a következőket írta Ritter Richard von Adelnak:

— Schau, dass du den Gimpel recht schnell anschmierst. Die Sohlen brennen schon.

A kapitány persze rögtön följelentette az esetet a szolgabírósnak, amely azonnal értesítette a budapesti rendőrséget. Most javában kutatnak a csaló után, aki azonban — nyilván megrögzött szokásból — nyomtalanul eltűnt.

— **Kisteány a csapdában.** Kuczora János gazdálkodó a vásárhelyi tanyákon, nagy elkeseredéssel tapasztalta, hogy sok gonddal nevelt csirkéi napról-napra kevesbedtek. Csak a sok elhullatott penhely és toll mutatta a házi tolvaj nyomát. Sok leskelődés után rájött gazdauram, hogy görény tizedeli az ő drága jószágát. Felállította tehát az uovar végében a nagy csapdát. Estefelé nagy sirsajgatás verte fel a tanya csendjét. Az történt ugyanis, hogy Kuczorának kis leánya, a hároméves Juliska, a nyitott csapdával játszadozni kezdett. A veszedelmes mesterség összecsapódott, úgy, hogy az ártatlan kis leánynak jobb kezefejét csontig elvágta. A rettenetes sajgatást szerencsére meghallották a kertben dolgozó munkásemberek, kik a csapdába került leánykát aztán kiszabadították. A rozsdás vastól csontig vágott kézfejét amputálni kellett.

— **Komisz és a belügyminiszter.** Egy pécskai gazdának már nagyon sok kellemetlenséget okozott a neve. Mikor az utcán ment ilyeneket kellett hallania:

— Itt megy egy ember, aki Komisz.

És még csak sértésnek sem vehette ezt, mert ez a goromba név örökségül jutott az apjáról. Komisz András aztán megunt a sok tréfát, amelyet becsületes neve révén csináltak s a nevét Kovácsra kívánta átváltoztatni. Beadta a kérvényét annak rendje-módja szerint, de a belügyminiszterium nem engedte meg a neve megváltoztatását, azzal indokolván tagadó válaszát, hogy ilyen magyáros hangzású nevet keresve sem találhatna a pécskai Komisz András. Miután pedig többrendbeli kis Komiszok szaladgálnak a portán, nem fog egyhamar kiveszni a Komiszok becsületes familiája.

— **Öngyilkosságok.** Sági István jászberényi diák — mint ottani tudósítónk táviratozza — mivel nem vették fel kispapnak, agyonlőtte magát. — Kecskeméti tudósítónk jelenti, hogy Sallay János csendőr, állítólag büntetéstől való félelmében, tegnap Lajosmizsén gyomrába lőtt és ma a kecskeméti kórházban meghalt.

— **Ellopott relikviák.** Anxerreből jelentik, hogy a Veselayban levő kriptába eddig ismeretlen emberek betörttek és több érdekes relikviát elloptak. Az ellopott tárgyak közt vannak Mária Magdolna-relikviák és szent Bernátnak, a második keresztsháború hősné emléktárgyai.

— **Dobra került város.** Moszkvából írják: A „Moszkovszkij Vjedomosztij“ közlése szerint a kievi kormányzósgásban levő, nyolczvanezer lakóju Berdicsev várost az állam és magánhitelezők 3.909.382 rubel követelés fejében elárvereztetik. Az első ajánlattevési határidő július harminczegyediken lesz; az árverés iránt természetesen az egész ország érdeklődik. Eddig két komoly szándéku ajánlattevőről beszélnek: egy igen magasállású államhivatalnokról és a Rukaszikov-féle kereskedő-czégről, amlynak máris van néhány teljes tehermentes utcája Berdicsev városában.

— **Véres bucsu.** Kál községben, mint levelezőnk írja, e héten legényeknek, leányoknak nagy öröme, tartották meg a bucsut. A leányok a táncznak örülnek, a legények ezenfelül egy kis kedélyes verekedésnek, ami nélkül igazi bucsu nem mulhat el. Így történt ez most is, a nagy mulatozás közt a legények egyszerre csak összekülönböztek, miközben Batyu András előrántotta a kését és Balásy Jánost úgy összeszurkálta, hogy rövid idő múlva meghalt. Batyut a csendőrök elfogták.

— **Gyilkosság az országúton.** Bardánháza és Borsód-Nádasd között — mint sajtó-szentpéteri levelezőnk jelenti — három ismeretlen egyén meggyilkolt és kirabolt egy utast, akinek a kiletét a hatóság hirtelenben megállapítani nem tudta. A holttesten egyetlen, feltétlenül halálos kézzurást találtak és még sok súlyos botlás nyomát. A rablógyilkosokat a csendőrség nyomozza.

— **Hatszáz éves buza.** Fegyvernek község határában, a gróf Szapáry-féle birtokon, téglágető kemenczét csinálnak. Ásás közben a munkát végző cigányok két veremre akadtak, mely tele volt elmallozott buzával és rozsossal. Ugyanígy egy teljesen elmallozott zacskóban XIII. századbeli ezüst pénzre is bukkantak a munkások. A vermek, melyek fölött már két méter földréteg képződött, négyzet alakúak, aljuk, oldaluk és tetejük náddal és kalászos rozsossal volt takarva. Nem lehetetlen, hogy a talált dolgok a tatárjárás idejéből valók és azért érdemes volna az ásást ahhoz értő emberek felügyelete mellett folytatni.

— **Egy tanítóért.** Szinte hihetetlen, hogy Svájcban történt volna meg az az eset, amelyről az odavaló lapok olyan sokat czikkeznek. Abban az országban, ahol a tanítókat jobban megbecsülik mint akárhol, van egy Sulz nevű város, még pedig Aargau kantonban. Ez a város hat hónappal ezelőtt elküldte kiérdemült tanítóját — egy centime végkielégítés és nyugdíj nélkül. A szegény öreg nem mert egy szót sem szólni s a városi tanács már elintéztetnek tekintette az ügyet. Történt azon-

ban, hogy új pályázatot kellett kihirdetni a tanító állásra. Két hónap múlt el a pályázat kihirdetése óta, de pályázó csak nem akadt. A tanács ekkor a törvénytől megengedett maximális fizetést ajánlott föl és azonkívül is több külön kedvezményt. Hiába. Egész Svájcban nem akadt egyetlen egy tanító sem, aki a nyugdíj nélkül elbocsátott tanító állására pályázott volna. A tanács fűhöz-fához fordult, hogy megtudja a pályázat meddségének okát. Meg is tudta, hogy a tanító-egyesület indexre tette Sulz városát az elbocsátott tanító ügye miatt. A tanács erre előbb kéréssel, aztán fenyegetéssel akarta engedékenységre bírni az egyesületet, ez azonban csak abban az esetben volt hajlandó a bojkott megszüntetésére, ha a tanítónak rendes nyugdíjat ajánl föl. A tanács ebbe nem ment bele, hanem ügyvédnek akarta átadni a dolgot, hogy az a törvényszék elé vigye. Csakhogy egész Svájcban nem akadt ügyvéd, aki elvállalta volna ezt az ügyet! A tanító-egyesület föllépése és az ügyvéd viselkedése nagyon megtetszett a svájciaknak és most mindenki azon van, hogy akármilyen módon is éreztesse megvetését a sulzi városi tanács iránt.

— **Krokodil a Marosban.** Radnán egyre-másra fulnak bele a gyermekek a Marosba. Nem használt azoknak semmiféle fenyegetés, semmiféle tilalom, reggeltől estig egész sereg fürdött a folyóban; végre az előjáróság cselofogáshoz nyult és hangos dobszóval közhírré tette, hogy az aradi állatseregletből kiszabadult egy „öreg krokodélus“ és a Maros vizébe menekülve, Radnára uszott. Nagy lett erre a rémület a radnai gyermekek között és azóta senki sem mer közlök a veszedelmes folyóban fürödni.

— **A 915.000 frankos lopás.** Megirtuk annak idején, hogy a lyoni vasúttársaság kocsijáról, míg a kocsi az állomáshoz hajtattott, egy 915.000 frank értékű értékpapirokat tartalmazó csomagot elloptak. A tolvajoknak már nyomában van a párisi rendőrség, sőt azt is megtudták, hogy a papirokat Londonban adták el. A „Foncière Transports“ biztosító társaság, amelynél a papirok biztosítva voltak, a napokban levelet kapott a londoni orgazdtól; a levélben az volt megírva, hogy 300.000 frankért az összes papirokat visszakaphatja. A társaság el is küldte a pénzt — persze megbízható emberrel — s a papirokat tényleg vissza is kapta. A londoni rendőrség is nyomozza a tolvajokat, akiket már most nemsokára kézre fognak keríteni.

— **Verekedők klubja.** Igen különös és elmés klub alakult nemrég Szibériának Novo-Nikolajewsk nevű városában. A klub célja az volt, hogy a tagok mindenkit, aki az utcán szembejön velük, istenigazában elverjenek. A lakosság egy ideig csak tűrte ezt a furcsa szerzetet, de aztán megunt a dolgot és a rendőrséghez fordult oltalomért. A rendőrség aztán rövid idei főnnállása után becsukta a klubot. Azóta csak mint magánemberek verekednek a novo-nikolajewskieik.

Napirend.

N a p t á r: Szombat, július 9. Római katolikus: Veronika sz. — Protestáns: Cyrill. — Görög-orosz: (június 27.) Samson pa. — Zsidó: Tham. 19. Sabbath Pinchas. — Nap két 3 óra 56 percz, nyugszik 7 óra 40 percz. — Hold két 10 óra 20 perczkor este, nyugszik 10 óra 24 perczkor reggel.

A horvát miniszter fogad délelőtt 8—10 óráig. Természettudományi gyűjtemények múzeuma nyitva 10—12-ig. (Múzeum-körút 4.)

Az iparművészeti múzeum nyitva 9—14g. Nemzeti múzeum képtára nyitva d. e. 9—1 óráig. Többi tárai, köztük a néprajzi osztály is (csillag-utca 15. sz.) 50 krajczár belépődij mellett tekinthetők meg.

Rovargyűjtemény a nemzeti múzeumban nyitva 9—1-ig.

Az országos levéltár oklevél-kiállítás a le-talérai diplomatikai termében, nyitva 11—1-ig.

Országos képtár az Akadémiában nyitva 9 órató délután 1 óráig.

Az új országgház kupolacsarnoka megtekin-tető 10—1-ig 50 krajczár belépődij mellett.

Deák-mauzóleum a kerepesi-úti temetőben nyitva este 5 óráig.

Egyetemi könyvtár nyitva 8—12-ig.

Muzeumi könyvtár nyitva 9—1 óráig.

Akadémiái könyvtár nyitva 3—8 óráig.

Hatszázharminczkét áldozat.

(Távirati tudósítások.)

A „Bourgogne“ katasztrófájának, mint azt már hitelesen megállapították, 632 áldozata van. És ha vizsgáljuk a kimutatást, mely számot ad arról, hogy ezek között az áldozatok között mennyi az utas és mennyi a legénység, akkor igazolva látszanak azok a hírek, melyek a hajó legénységének brutalitásáról elterjedtek. Összesen 814-en voltak a hajón. 591 utas és 223 főre menő legénység. Ezek közül megmenekült 80 utas és 102 hajólegény. A tengerbe fulladt 511 utas és 121 hajólegény.

Ez a szomorú statisztika megdöbbentő. Annyival kevesebb hajólegény közül arányilag annnyival több menekült meg a haláltól. Milyen borzalmas kegyetlenségeket kellett ezeknek elkövetniök az életükért kétségbeesetten küzdő utasokkal szemben! Igaz, hogy e számadatok vizsgálásánál sok körülményt nem szabad figyelmen kívül hagyunk. A katasztrófa akkor történt, amikor az utasok, alig egy-kettő kivételével aludtak, míg a hajósoknak legalább a fele szolgálatban, tehát ébren volt s így hamarabb menekülhetett; meg azután a hajósok a tengeren gyakorlott emberek. De mind ezt tekintetbe véve, mégis a „Bourgogne“ legénységének embertelen bánásmódjáról beszélnek e számok.

A katasztrófáról szóló mai távirataink a következők:

Páris, július 8.

A Compagnie Générale Transatlantique irodáiban tegnap este és ma is folyton tartott a csődület. Százan meg százan jöttek lelkendezve, hogy a hozzájuk tartozók sorsáról tudakozódjanak. Nem látni egyebet rémüldöző, kétségbeesett ábrázatoknál. A legtöbb már letett arról a reményről, hogy viszontlássa övéit és szivszaggató, amint a helyiség minden termében, folyosóin szülők zokogva siratják odavesztett gyermeküket, gyermekek szülőjüket, férjek hitvesüket, feleségek férjüket.

Az istenítélet közben katolikus papok jártak a fedélzeten s föladták az utolsó kenetet mindazokra, akik óhajtották. A hajón sok értéktárgy volt, műkincs, kép és egyéb, ami mind odavesztett, így egy 75.000 frankra becsült Dupré-féle festmény is, amely azonban biztosítva volt.

A „Bourgogne“-nyal elsüllyedt elsőosztályú utasok legnagyobb része gazdag amerikai volt, aki kéjutazásra készült Európába. Az ősmertebbek közt, akik meghaltak, ott vannak: Anthony Pollok washingtoni milliomos ügyvéd, Evans clevelandi művész, Clarke kapitány és Yopple tanár; e két utóbbi éppen nászuton volt fiatal feleségével. Odavesztett továbbá a párisi „L'Eclair“ levelezője is, Paul Molin, aki harminczegy éves volt s annak idején a görög-török háboruban a görögök mellett küzdött. Remélik, hogy még sokan, akiket elveszítettnek hisznek, elő fognak kerülni. A „Bourgogne“-nak ugyanis tizenkét nagy mentőladikja volt: ebből hatot vízre bocsátottak. A vízre bocsátott hat ladik közül négy elsüllyedt, a másik kettőről, amely tele volt utassal, eddig semmi bizonyosat sem tudni. Lehet, hogy ezek is odaveszttek.

London, július 8.

Számos menekült bizonyágot tesz a „Bourgogne“ legénységének embertelen brutalitásáról. Így egy francziát, aki két gyermekét már szerencsésen lebocsátotta a mentőcsónakba, meggátoltak abban, hogy ő is leszálljon, hanem levetették a vízbe. A francia egy deszkába kapaszkodott, úgy vette őt fel később egy csónak. A két gyermek egyedül és atyja nélkül lévén a durva tengerészek közt, sikoltozni kezdtek, amire fejbe verték őket. Elhallgattak, lassan sirdogáltak. Egy szemtanú látta, amint a matrózok a gyermekekkel eleveztek. Hogy mi lett belőlük, nem tudni.

Páris, július 8.

A „Bourgogne“ katasztrófájáról a következő hiteles lajstromot adták ki: A hajón összesen volt 814 ember, utasok és legénység együttesen. Megmentettek: a legénységből 102-öt, az utasok közül 80-at, összesen 182-öt. Elveszttek a legénységből 121-en, az utasok közül 511-en, összesen 632-en.

Páris, július 8.

Miklós csár, Viktória királyné és Waldemardán hercegeg táviratilag fejezték ki részvétüket Faure elnöknek a „Bourgogne“ katasztrófája alkalmából. A Párisban levő nagykövetek legnagyobb része Delcassé külügyminiszter előtt fejezte ki kormányára részvétét.

Berlin, július 8.

A „Nordd. Allg. Ztg.“ közli azoknak a táviratoknak a francia szövegét, amelyeket Vilmos császár és Faure, a francia köztársaság elnöke a „Bourgogne“ elsüllyedése alkalmával váltottak. Vilmos császár távirata magyar fordításban így hangzik:

Épen most hallok annak a katasztrófának borzasztó hírét, amely Franciaországot érte a „Bourgogne“ elsüllyedésével. Kérem, elnök ur, legyen meggyőződve őszinte részvéteimről. Azt óhajtanám, hogy emez érzelmeim mélysége képes volna ama szerencsétlen családok könyeit felszáritani, amelyek oly fájdalmas veszteségeket szenvedtek. De Istennek egyedül van hatalma a szívek megvigasztalására.

Faure elnök táviratilag így válaszolt:

Mélyen meghatott az a távirat, amelyet felséged a „Bourgogne“ borzasztó katasztrófája alkalmából hozzám intézett. Fogadja felséged köszönetemet magasztos érzelmeiért, amelyeket a borzasztó esemény által gyászba borított családok iránt kifejezett.

Szofiában pénz van.

Kissé hihetetlenül hangzik ugyan, de egészen komoly a hír: Szofiában pénz van! Kerek két millió jutott Szofia város tanácsának a birtokába. Egy bont, mely két millió frankról szól, annyi pénzről, a mennyi régen volt Bulgáriában. Hiszen tudjuk, milyenek Bulgária pénzügyi viszonyai. Teljesen hitelét veszítette, honokkal fizet, ha ugyan akad még olyan ostoba ember, aki ezt elfogadja, mert a bolgár állam honjai egy m. kir. fillért sem érnek.

De hogy a legelején kezdjük a dolgot, történt az Urnak 1898-ik esztendejében, hogy egy nagy bankház szemlét tartott, hol lehetne és mivel jó üzletet csinálni. Hallott arról, hogy amikor a barbár magyarok milleniumi ünnepet ültek, egy Heintze nevű német jól megszodte magát osztálysorsjáték rendezésével és így e nagy bankház hamar elhatározta, hogy szintén osztálysorsjátékot fog rendezni. Csak az volt a kérdés, hogy hol. Nem nagyon hosszú tanakodás után végre Bulgáriát szemelte ki áldásos működése helyéül, mert úgy okoskodott, hogy Bulgáriában kevés a pénz és így bizonyára kapások lesznek a sorsjegyek, mert a sok szegény ember a szerencse kedvezéséből mind szeretne gazdag ember lenni.

Szofia város tanácsa, melyet ebben az ügyben a vállalkozók felkerestek, kapva-kapott ez alkalmon, mert ő is úgy okoskodott, mint a bankház: itt pénzt lehet szerezni, ez pedig ugyancsak ráfér a nemes városra. Összedugták fejeiket a vénnek és csakhamar kész volt a határozat:

A külföldi bankháznak engedély adatik (Bulgáriában is van hivatalos stílus!) osztálysorsjáték rendezésére, de az engedélyesek a sorsjegyek kibocsátása előtt két millió frankot a város pénztárába befizetni kötelezetteknek.

— Ezekben a zavaros időkben, amikor mindenkinek van, csak pénzünk nincsen, jó lesz nekünk ez a két millióeska! gondolták a bölcs városatyák. Csak megkapjuk a két milliót, azután lássa a bankház, hogyan boldogul!

A föltétel tetszett a vállalkozóknak, akik úgy okoskodtak, hogy két millió nem sok, amikor ők tíz milliót is kereshetnek és meg is írják a városi tanácsnak:

Folyó hó 2-án kelt becsületre (másutt is van kereskedői stílus!) értesítjük, hogy a föltételt elfogadjuk és holnap két millió frankról szóló bont küldünk a tekintetes tanács által megjelölt bolgár nemzeti bankba. Minek azíves tudomás vételeit kérve, jegyzünk tisztelettel stb.

Rossz nyelvek azt beszélik, hogy Szofia város tekintetes tanácsa a következő napon borközi

állapotban leledzett, mert annak öröme, hogy sikerült pénzt szerezniök, nagyokat és gyakran ittának a városatyák.

A polgármester ur nap-nap után elment a bolgár nemzeti bankba, hogy megtudja, nem érkezett-e még meg a két millióeska. Vagy három napig azzal a szomorú felvilágosítással kellett távoznia, hogy bizony a pénz nem érkezett meg. Negyednapon végre jó hírt hallott. A hivatalnok, akit ebben az ügyben meginterpellált, szíves előzékenységgel azt felelte:

— De igen, érkezett egy bont, csak hogy szíveskedjék érte az állampénztárhoz fáradni.

A polgármester elfáradt az állampénztárhoz. — A nemzeti bankból ide utasítottak, hogy itt megkapom a bont.

— Igen, igen, felelte a hivatalnok, csak hogy ezt csak az igazgató intézheti el. (Bulgáriában is van hivatalos eljárás!)

Végre megérkezett az igazgató, akit a polgármester mindjárt a pénzért kezdett faggatni. Az igazgató ravaszul mosolygott; bevezette a polgármestert a szobájába és átadta neki az osztálysorsjáték engedélyesei küldött bont.

A polgármester nagy örömmel átvette a bont, kétszer-háromszor megforgatta, jól megnézte, azután elajult.

Borzasztó volt, amit ezek a fránya osztálysorsjátékosok Szofia tekintetes tanácsával műveltek: két millióról szóló állami bont küldöttek, melyet a bolgár kormány egy külföldi banknak adósság fejében állított ki, de eddig be nem váltott. A bank úgy rázta le magáról a bont, hogy az osztálysorsjátékra engedélyt nyert embereknek engedte át, akik ezzel fizették ki Bulgária fővárosának a két milliót.

Szóval: Szofiában pénz van! . . .

Egy érdekes tósz.

A fehér asztal örök varázsa csudákat mivel. Képzelnék el egy patkóalakban, ünnepelesen megterített asztalt, körülötte harmadosztályú vaskorona-rendjelek és a Ferencz-József-rend keresztjei a hozzátartozó megyei celebritásokkal, virágos vázában harmatos Maréchal Nil-rózsák, a vármegye legjobb cigányprimásának nyakán pedig ujonatuj fekete selyemcsokor. Egyszerre csak, amikor javában fagyasztják a mustáros bélszint, a diszmagyaros és frakkos urak közül föláll egy parasztember, egy bevallott szociálista, és hosszú beszédében élteti az imént installált méltóságos főispán urat. A főispánokról a Hungária-kertben és a szunyog-szigeten nincsen mindenki oly jó véleményen, mint Szilágyi Albert, a parasztgunyás tósztozó, aki báró Thoroczky Viktort felköszöntötte a hódmezővásárhelyi installációs ebéden. A cigányok egy pillanatig zavarban voltak, a Rákóczi huzzák-e vagy a Marseillais, és még nagyobb zavarban az egész uri társaság, amikor még több szociálista is akart beszélni. Félős volt, hogy e tósztok nagyon „vadak“ találnak lenni, tehát a többit már nem engedték szólani. Mert a főispáni beiktatás végre sem szociálista meeting.

Az érdekes epizódról a következőket írják:

Hódmezővásárhely, július 8.

Báró Thoroczky Viktor főispán az installációját követő banketre meghívta a hódmezővásárhelyi szociálistákat is. És mivel kétféle — nemzeti és Várkonyi-féle független — szociálista-párt van, meghívta mind a kettőt. A nemzeti szociálisták, akik a békésebb természetűek, ki is küldtek hat tagot a banketre, a Várkonyi hívei azonban nem fogadták el a meghívást, egy értekezleten kimondván, hogy a hatalom emberétől nem várhatnak semmit.

Igy történt, hogy csak a nemzeti szociálisták voltak képviselve az ebéden. Számos tósz elhangzása után egyszerre csak egy becsületes arcú parasztember tört magának utat a sok ünneplő közt. Hiába csitították, nem hagyta magát kapacitálni Szilágyi Albert — így hívják.

— Nekem el kell mondanom azt a méltóságos főispán urnak — ugymond — amivel megbiztak a „testvérek“.

Ezzel katonásan odaállt az asztalfő elé és a kalapját illetődni a kezében tartva, a következő beszéddel üdvözölte a nemzeti szociálisták nevében a főispánt:

Méltóságos főispán ur!

Munkástevéreim megbízásából állok itt méltóságod előtt, tanubizonyoságot tenni arról, hogy mi nem azok az emberek vagyunk, akiket mindenféle ponyvairadalomban lefestenek, hogy mi alkotmányelforgató, nemzetgyűlölő, istentagadó emberek vagyunk. Mi ezt a híresztelést csak mesének tartjuk. (Éljenzés.)

Mert, kérem, mi szociálisták nem azt akarjuk, hogy mindig és mindig válaszfalak válaszfalak el egyik társadalmi osztályt a másiktól, hanem igenis akarjuk azt, hogy az emberek munkálkodjanak és nemes törekvésekkel hassanak oda, hogy a munkaadók és a munkások közt emelkedett válaszfalak rombadőljenek és ne úgy mint ellenfelek álljanak egymással szemben, hanem mint teatvér, egyesített erővel támogassuk nemzetünket, hazánkat, királyunkat, városunkat. (Éljenzés.) Mi azt akarjuk, hogy a munkaadó a munkást úgy tekintse, mint ember az embert. E jelen perczen munkástevéreim nevében állok itt, kérve méltóságodat, hogy mint orvos jöjjön ide a belviszonyok orvoslására. Esedezem munkástevéreim nevében, hogy a munkás és munkaadó közti viszonyok megítélésére egy értekezletet méltóztassék összehívni, hogy meggyőződjék arról, hogy e sebék orvoslásra szorulnak. Több ezer ember, itt is 1200 kenyérkereset nélkül áll a válság fenyegeti megélhetésüket.

Ez nem szociálistizmus, nem az agitátorok munkája, hanem az életből vett tapasztalatok következménye.

Fogadjá halás üdvözetünket s azt kívánjuk, hogy ezen fényes pályán virágoz és lankadatlan hűséggel ragaszkodjék hozzánk, mert valamint vezér tábor nélkül, úgy tábor vezér nélkül nem lehet.

Tehát éljen velünk a mi szeretett főispánunk. (Lekkes éljenzés.)

Szilágyi Albertnek beszéde jó hatást tett és Lukács György, Békésmegye főispánja, gratulált hőmezővársárhelyi kollégájának.

— No, ha minden szociálistád így gondolkodik — ugymond — akkor itt nem sok dolgod lesz a szociálistizmussal.

Thoroczkay főispán a beszédre válaszolt is, azt mondván, hogy mint ember jött ide és a munkáskérdést tőle telhetőleg igyekszik majd megoldani.

A szociálista tósztöző sikerén felbuzdulva, még több elvtárs kívánt beszélni, de Endrey képviselőnek sikerült őket szándékukról lebeszélni.

Merénylők a kánikulában.

Az ördög tudja, milyen kicsire zsugorodott volna a Muzsikék összeesküvésének dolga, ha véletlenül — decemberben főzik ki? Az emberek egyet kaczagtak volna rajta, hogy micsoda zöld fráterek ezek a czeplédi munkások, akik rettenetes nagy dolgokat eszelnek ki s az első dolguk, hogy titkukba egy vé n a s s z o n y t avassanak be. Valaki okvetlenül rájuk olvasta volna a kávéházi szentencziát, hogy „ez a Muzsik is hiába muzsik, de semmit sem tanult a többi nihilistától!” Minthogy azonban a zöld czeplédiek esete véletlenül a kánikulára esett, egyszerre megnőtt és merénylet, meg összeesküvés vagy a jó isten tudja, micsoda lett belőle. Még tán külföldi ujságok is tudomást vesznek róla. Pedig valójában nevetni való dolog s az a különös, hogy azok se nézik másnak, akik hosszú lére érezve még vezércikkben is elmélkednek róla. A bíróság pedig elvégre nem akadályozhatja meg, hogy egyesek a kánikulában meg ne éresszék a fantáziájukat. Csak hallja és a fejét csóválja. Amint az világosan kitetszik a Zsitvay Leó megjegyzéséből:

— Én ismerem az esetet töviről-hegyire, de a zavaros tudósításokból nem tudok ráismerni. Ha a bíróság majd megszólal, ki fog sütni, hogy nagy kár volt ezt a semmit ennyire felfújni!

A közönség, amennyire megfigyeltük, elég józanul viselkedett s az első percztől fogva sem tulajdonított a Muzsikék összeesküvésének valami komolyabb fontosságot. S a közönségnek igaza is volt.

A mai nap a kánikulás összeesküvésről a következő részleteket hozza:

Néhány ujság a merénylet ügyébe bekeverte a prágai Omladina-társulatot is, sőt egy omladínistának Muzsikhoz intézett levelét is közölte. Értesülésünk szerint ez az Omladina-história csak mese, mert a vizsgálat folyamán az Omladina szó elő sem fordult. Mindemellett érdekesnek tartjuk a „prágai összeköttetés” történetét előadni.

Hartmann, az egyik merénylő vallotta be a vizsgálat alkalmával, hogy őt Muzsik avatta be a nagy titokba akkép, hogy megkérdezte, hajlandó volna-e egy nagy haszonnal járó, de vakmerő vállalkozásban résztvenni. Hartmann faggatására végre Muzsik elővett egy levelet, melyet az „Omladina tagja” irt alá.

A levélben a névtelen író mint régi jó barátját üdvözli Muzsikot és felhívja figyelmét azokra a forradalmi akciókra, amelyeket a prágai „Omladina”-társaság pár év előtt megindított. Egész kezen azt a kérdést intézi Muzsikhoz, nem volna-e hajlandó egy vagy két elszánt barátjával merényletet végrehajtani Ferencz József király ellen. A jutalom huszezer forint volna.

A névtelen író utbaigazítással is szolgált a levélben és ajánlja Muzsiknak, lépjen Várkonyival összeköttetésbe, kísértse meg, nem lehetne-e vele valamit kezdeni.

Muzsik Hartmannat beszélte rá, hogy Várkonyit keresse fel és mikor ez ráállott, poste restante levelet irt Prágába, közölve a merénylőtárs nevét. E levélre válaszképen 10 forintot kapott Hartmann Muzsiktól. A szembesítéskor Muzsik eleinte mindent tagadott, de végre beismerte, hogy ő irta az omladínista levelét.

A merénylet hire, mint egy kőnyomatós jelenti, udvari körökben kínos hatást tett és ez napok óta csak fokozódik a hírlapok közléseiben ismertetett adatok által. Udvari körökben nem találják tapintatosnak ezt az eljárást, hogy ép most, a császárszületem alkalmával egy meglehetősen hajánál előrántott ügyben, teljes nyilvánosság mellett folyik a vizsgálat. Udvari körökben általában nem értik azt, hogy egy titokban folyó vizsgálat és nyomozás anyaga miként kerülhet a nyilvánosság elé. Az udvari körök ez érzékenységét az uralkodónak felindulásokra hajlandó kedélyállapota magyarázza, melylyel szemben a legnagyobb kíméletesség szükséges, bár ezuttal a felség az ellene tervezett merénylet híreről a legnagyobb nyugalommal vett tudomást, nem tulajdonítva annak semmi komoly jelentőséget.

A merényletről Perczel belügyminiszter egy ujságírónak a következőket mondotta:

— A merénylet hire igaz. De azért nem kell nagyon tragikusan fölfogni s nagy fontosságot tulajdonítani a dolognak. Egyszerű parasztemberek agyréme, semmi más. Ezek a szociálista tanoktól megtevesztett czeplédi földmivesek nem annyira gonosztevők, mint inkább áldozatok. Annyit olvastak anarchista és szociálista merényletekről, hogy végre is belelovalták magukat abba a gondolatba, hogy talán bennük is egy-egy nemzetközi híresség rejtőzik. Sokat hallották emlegetni a népnyomorát, talán maguknak is volt részük benne, hát eszükbe jutott, hogy ezt tudtára kellene adni a királynak is. Nem megölni akarták, csak figyelmeztetni a felséget, hogy ők is élnek. Az ő paraszteszükkel aztán kiésselték ezt a merényletféle ostobaságot. Vallomásuk bizonyítja, milyen együgyűen csinálták meg a tervet. Az igazi merénylők nem így dolgoznak. Elhatározták például, hogy a merényletet a Margit-rakpart egyik kanyarodásánál követik el. Ott, amerre sohasem kocsizik a király. A dinamitknával is nagy bajban lettek volna. Egyikük ugyan azt vallotta a vizsgálóbíró előtt, hogy ő annyira verzált a gyújtózsínor kezelésében, hogy a dinamit épen akkor robbant volna föl, mikor a király kocsija arra elhalad. A vizsgálat további során pedig azt vallotta egy tanu, hogy ugyanez az ember tőle tudakozódott, nem tudna-e valakit, aki értene a dinamit pontos felrobbantásához. Hasonló volt ez ellentmondáshoz az a nevetleges szándékuk is, hogy a merénylet czéljaira negyven forintot akartak kérni Várkonyi Istvántól. Negyven forintot

akartak csinálni egy matematikailag pontos dinamitknát, amelynek a költségei százakat is igényelnek. Szóval, nem komoly dolog ez a merénylőhistória. Ha valami komoly van egyáltalában a dologban, úgy ez csak az lehet, hogy egyszerű magyar parasztemberek, akiknek törhetlen hűsége királyuk iránt mindeddig szinte közmondásos volt, ilyen bűnös gondolatokra vetemedhettek. És ez a szociálista izgatók lelketlen műve, amiért érdemük szerint lakolni is fognak. Ismétlem, ne tulajdonítsanak nagy fontosságot ennek az ügynek. Erről különben majd meggyőződhetnek a bűnügy nyilvános tárgyalása alkalmával, amikor a vádlottak a maguk természetes esze szerint újra el fogják mondani vallomásaikat. A sajtó akkor teljesíti igaz hivatását, hogy ezt a dolgot a maga érdeme szerint fogja föl és ítéli meg s így is informálja a nagyközönséget. Nem, — végezte be szavait a miniszter — a magyar ember sohasem vetemedhetik merényletre az ő apostoli fölkezt király ellen.

Aratnak a munkások.

Amit egész télen előre jóslgattak, hogy tudniillik véres lesz az aratás az idén, hála Istennek, nem teljesedett. Aratnak most az egész országban és mindenütt békességben, szorgalmasan dolgoznak a munkások. Ami kis zavargás van, az — mint a meteorológiai intézet mondaná — csak lokális jellegű.

Szó sincs róla, az izgatók jól végezték munkájukat és a hatóságoknak ugyancsak sokat kellett dolgozniuk, míg megértethettek a munkásokkal, hogy pórul járnak, ha követik az izgatók tanácsait. De fáradozásuk nem veszett kárba és ha a tizenkettedik órában is, de siettek a munkások munkásszerződést kötni.

Az aratási munkáról és a helylyel-közzel történő kisebbszerű zavarokról a következő táviratokat kaptuk:

Békés-Csaba, július 8.

Az aratás derekáig haladt és eddig a legteljesebb rendben ment minden, még annyi munkásbaj sem volt, mint egy évtized előtt, mikor a szociálistizmusnak hire sem volt. Bánfalva, mely tavaly teljesen strikeolt, az idén munkába állott. Sebbel-lobbal kötötték a munka nélkül maradt aratók is a szerződést, legtöbbször fix munkabért kívánva a termésrészt helyett. A fűzesgyarmatiak, akik a munkából nagyrésztben kimaradtak, napszám mellett szegődtek el. Földes János vészti munkást, aki arra izgatta társait, hogy ne álljanak munkába, a szeghalmi főszolgabíró huszonöt napi elzárásra és száz korona bírságra ítélte. Mindössze ez az egyetlen kihágás. Lukács főispán és Fábry alispán újra meglátogatták a szociálistizmussal erősebben fertőzött helyeket. A mezőhegyesi munkás-tartalékra a megyében eddig nem volt semmi szükség.

Csobád, július 8.

Az itteni munkások az aratási szerződésbe olyan követeléseket akartak felvételni, hogy azok tulesigázott volna rávall arra, hogy a szociálista-agitátorok vezették félre a különben értelmes népet. Minthogy követeléseiktől elállni nem akartak, több csobádi birtokos Kassáról és környékéről hozatott aratókat, akik csendőri fedezettel munkába is állottak. Eddig rendzavarás még nem történt, de a lappangó elkeseredés kitörésétől tartani lehet s ezért a csendőrség készenlétben van.

Nagybecskerek, július 8.

Torontál vármegyében, a ma érkezett jelentések szerint, három járás kivételével, ahol az esőzések miatt nem arathattak, az aratási munkálatok rendben folynak. A lakosság teljesen nyugodt. A kilátások igen jók.

Mohács, július 8.

Dunaszekcsón a Jankovich-uralom munkásai nem akartak munkához fogni, mert a buza minősége nem tetszett nekik. Buzás szolgabíró közbenjárásának köszönhető, hogy az ügyet békésen elintézték, úgy, hogy a munkaadó jelentékeny engedményeket tett.

Laskafalun néhány gazdag polgártól szociálista-iratokat kobozott el a csendőrség.

A ferencziek reformja.

Még júliusban, meg a jövő hónap elején minden magyarországi ferenczrendi tartomány megtartja évi rendes káptalanját. De ezek a káptalanok az idén érdekesebbek és a rend történetében nevezetesebbek lesznek, mint a korábbi években voltak; mert mindenikben pusztulásról és elszéledésről lesz kénytelen referálni a tartományi főnök.

Mint már jeleztük, legjobban megfogyott a Szűz Máriáról nevezett rendtartomány, amelynek Budapesten is van zárdája a belvárosban, azután az üdvözítőről nevezett tartománynak tót-, vagyis felsősze, amelyből csak november óta, a klerikusokkal együtt, összesen már n e g y v e n h a t t a g lépett ki, a Szent Lászlóról nevezett erdélyországi tartomány, amelynek főnöke P. Simon Jenő, a tudós fogarasi lelkész és okleveles középiskolai tanár, maga is ki öhajt lépni, ha Róma végleg hajthatatlan marad.

Most arról értesítenek bennünket, hogy a Szent Istvánról nevezett muraközi tartományból hát pap lépett ki és alkalmazást a pécsi püspök megyéjében talált.

A csanádi püspök két ferenczrendi klerikust vett fel a mult héten növendékpapjai közé, a primás pedig minden hónapban egész csapat felvételt tudat papjaival — a Ferenczrendből.

P. Fleming Dávid, a római generális követe jelen lesz majd minden káptalani gyűlésen, hogy így a kormánytanácsosok hangulatáról is hű képet nyújthasson Romának.

A generális követe, mióta Kolozsvárott megfordult és ott elmondotta a magyar sajtónak szánt beszédét, azóta következetesen hallgattat magáról. Szigorúan megtiltotta ugyanis mindenféle, nehogy elárulja valaki hollétét. És így történt, hogy mikor május végén Budapesten járt s itt sorra megnézte a főváros nevezetességeit, arról még csak azok sem tudtak, akik beszéltek vele; mert hogy ő a római generális követe, arról nem volt szabad szólni.

Eddig a szolnoki rendfőnök tartománya a legérzékenyebb, abból, a szegedi gvardiánt kivéve, eddig még egy pap se lépett ki. Ennek azonban az az oka, hogy félnek a tartományi főnök ijesztgetéseitől, aki azzal terrorizálja paptársait, hogy nem ad nekik szolgálati bizonyítványt, ha át akarnek lépni és Rómába engedélyért folyamodni.

Ebben a tartományban azonban a mostani két hónapi szünet nagy változtatásokat fog előidézni. Ez volt ugyanis az a szerzetes tartomány, amely az utóbbi évtized alatt a legtöbb tevékenységi tért veszítette; mert a szabadkai és jászberényi gimnáziumok után, nemcsak a szolnoki hatosztályu nagygimnázium vezetését veszítette el, hanem az idén még a gyöngyösi főgimnázium tanítását is kiejti kezéből.

Egy csapat képzett pap tevékenysége szabadul tehát most itten fel, akiket, ha csak évi 20 forint fizetéssel hitszónoknak nem helyez el a rendfőnök, másként nem tudja majd foglalkoztatni a zárdában.

Valószínű tehát, hogy ezek nemcsak követni fogják a kilépett szegedi gvardián példáját, hanem a többieket is felbátorítják arra, hogy öhajukat követvén, világi papokká legyenek és így megkereshessék kezük és eszük munkájával a mindennapi kenyeret.

A tervezett reformok, melyeknek egyes jelei már tizennégy év óta kísértének Magyarországon, a jövő november től kezdve lépnek életbe. Életbe lépnek-e azonban vagy sem, ma még ez nagy kérdés?

Ma már valószínű, hogy az lesz a nagy reform vége, hogy a káptalanokban zárdákat jelölnek ki a szigorított szabályok szerint élni kívánóknak és azokat már augusztusban elválasztják a mostani szokások szerint élni kívánóktól, hogy így a Róma szelleme szerint élni öhajjók a többiektől elszigetelten éljenek.

A Ferenczrend életében különben már több ízben volt hasonló reformatio. Részben a régi szabályokhoz tértek vissza, részben pedig tágítottak az eredeti regula szellemén. Szent Ferencz halál

után ugyanis nyomban két részre szakadt a Ferencz-rend és az egyik, mely elfogadta Julian generális reform-tervezeteit, megtartotta a régi zárdákat, sőt mint szerzetes-rend földeket is vásárolt, az utóbbi azonban nemcsak kivált a rendből, hanem egy új generális vezetése alatt külön renddé is alakult és a vadonokban építvén fel zárdáit, kontemplatív életet folytatott.

S ekkor lett a Ferenczrendből a mai minorita-rend.

Amaz 1870-ben a régi szerzetesi ruhát is megváltoztatván, IX. Pius pápától engedélyt kapott Magyarországon arra, hogy a világi papok reverendájához hasonló öltönyt viselhessen, emez pedig főként páduai szent Antal és szent Bonaventura által reformáltatván, asszisi szent Ferencz eredeti olasz öltövények formáját örizte meg egész a mai napig.

Amaz is Ferencz-rend, Ferencz-rend emez is, csak hogy míg amott szabadabb szellemben él, addig itt a régi regula szabványait igyekezett megtartani — a lehetőség szerint.

És Róma most erre a legszigorubbra akarja szorítani az asszisi szent Ferencz ruháját viselő ferenczrendieket. Sikerül-e azonban a sok haladást eltörölni újból? Alig hihető, mert hisz akkor az egész papságot meg kellene reformálni, ehhez pedig nemcsak parancs, hanem példaadás is kell. Ez pedig köztudomás szerint hiányzik.

A pápa magánélete.

A pápa lakosztályának új butorzata, mely kitűnő izlésre vall, noha nagyértékű, mégis egyszerű.

Hálószobájában van egy aranyozott vaságy, mely csipkés mennyezettel van ellátva. Van továbbá egy művészies kivitelű mahagonfa-ágyasztó, melyen briliánsokkal gazdagon kirakott feszület van elhelyezve; ezt a pápa akkor szerezte be, mikor még belgiumi nunczius volt. Ugyancsak ilyen izletes a többi butordarab is, míg a padló valódi, perzsa szőnyeggel van beborítva.

Dolgozószobája közepén íróasztal van, mely zöld, valódi angol posztóval van leborítva. E szobában van még két, indiai fából készült könyvszekrény, melyek ugyancsak művészies kivitelűek, ezeken kívül két ottomán és hat szék. A szoba négy sarka kónsolokkal van díszítve, melyekről négy pápa mellszobra tekint le; ezek: V. Pius, III. Incze, II. Pius és XII. Leó.

Egy harmadik szoba szalonnak van berendezve és félhivatalos fogadásokra szolgál. E szobában egy nagy asztalon és több széken kívül több könyv- és iratszékény van vázákkal és szobrokkal. A falak finom olajfestékkel vannak bevonva.

A dolgozószobából egy kis folyosó az ebédlőbe vezet, mely igen egyszerű berendezésű. E szobában él a pápa. Reggel 5—6 óra közt kel fel és ha nem ő maga mondja el a misét, ugy-mindjárt megiszik egy csésze erős fekete kávé; ha pedig a misét ő mondja el, akkor e reggelit 7 órakor költi el. Ezután délelőtt 9 óráig szabad. Ez időben üsabb reggelit vesz magához, mely tejeskávét, tejfölt, friss vaj és egy friss tojás. Ezután mindjárt a kihallgatások kezdődnek.

Hetenkint kétszer legelőször is államtitkárját, Rampolla kardinálist fogadja, más napokon pedig soha még nem változó sorrendben a miniszteriumoknak megfelelő kongregációk tagjait.

A pápa a nagy közönséget hetenkint kétszer fogadja, még pedig csütörtökönként a válogatott közönséget, hétfőnkint meg bárkit is. Egy óra tájban a pápa visszavonul, hogy kipihenje magát és azután ebédel.

Az ebédnél csak az egyik titkos komornyik és a pápa fivére, ki a Vatikánban lakik, van jelen. A pápa az étkezés dolgában jelentékeny takarékosságot léptetett életbe; ugyanis míg elődje napi konyhakiadása kétszáz lírát tett ki, addig most a pápa éttele csak napi 10 lírába és személyzetének éttele pedig napi tizennyolcz lírába, vagyis az egy napi összes konyhakiadás 28 lírát tesz ki. Ebédre valami pikanteriát, borjuvelőt és még 1—2 hasonl.

ételt eszik, majd jön a zöldséges leves és néha-néha valami sült. Az ebédet mindig valami gyümölcs fejezi be, mely rendkívül megválogatva kerül az asztalra.

Italul genzanói bor szolgál, mely után egy kis pohárka bordeauxi vagy champagnei következik. Ebéd után egyedül marad a pápa. Négy órától hatig bizalmas, hattól kilenczig pedig hivatalos kihallgatásokat ad. Kilenczről tizig a pápa ismét egyedül marad, tizkor pedig valami könnyű husfélélt eszik, ezután rövid időt újságolvasással jegyzetek készítésével tölt el és azután nyugalomra tér.

SZÍNHÁZ ÉS MŰVÉSZET.

* „A hadsereg dicsőségére.“ Említettük, hogy a párisi Bouffes-Parisiens-ben előadták Grison és Dupuy „Tergus“ című darabját, amely csak úgy önti az epét Dreyfus kapitány ellen. A berlini Friedrich-Wilhelmstädter-színház igazgatója ajánlatot tett a szerzőknek, hogy megveszi a darabjukat. Erre az ajánlatra a két francia író — mint az „Intransigeant“, Rochefort lapja, jelenti — a következő levéllel válaszolt:

Igazgató ur!

Köszönjük szíves ajánlatát, de nem fogadjuk el. Hazafias drámánk, a „Fergus“, a francia hadsereg legnagyobb dicsőségére íródott. Bajos volna egy német színpadon előadói, ahol a francia egyenruhának, nézetünk szerint, nincs helye. Tisztelettel
Georges Grison, Albert Dupuy.

* Kedves rokonom. Van Henry Meilhacnak egy csudálatosan bájos vigjátéka, a „Ma cousine“, amelyet az elmúlt télen a Vigszínházban Réjane asszonytól láttunk. A főszerep valóban Réjane asszony megvesztegető egyéniségére és pazar garderoberjára van szabva. Akkoriban azt ajánlottuk a Vigszínháznak, hogy a darabot fordíttassa le és adassa elő, mert ez is, meg a szerzőnek egy esomó más darabja is, amelyek itt ismeretlenek, ugyanazzal a csillogó derűvel van megírva, amellyel az „Attaché“ és a „Rendjel“. Senki a mai francia vigjátékirók közül nem tud arra a szatirikus magaslatra emelkedni és senki nem dolgozik a persiflagenak azzal a könnyedségével és átlátszóságával, mint Meilhac és kivüle még Pailleron. Mikor az akadémiában a Labiche halálával megüresedett széke épen Mailhacot teltették, a pálmáfrakkos urak egy irodalomtörténet igazságot is kimondottak. Labiche a régi bourgeoisen mosolygott, Meilhac a mai uri szalonná törképein. A „Ma cousine“ a részletek sikamlósága mellett is a léhaságnak épen az ellentétje. Az a színésznő, aki selyem pongyolájában délig hever a pamlagon és nem keíne föl onnan egy nagyherczeg kedvéért sem, de felugrik, amikor bejelentik a fodrászát, kaczerságával visszahódít egy csapodár férjet — a feleségének. Helyreállítja két családnak a boldogságát: ezt teszi Meilhac Riquetteje, a francia írói képzelem egyik legüdebb teremtménye. Akik a darabot ma este „Kedves rokonom“ czimen a budai színikörben látták, nem láttak belőle semmit. Amennyit lompos és szellemtelen előadók csak ronthatnak egy mesterekn, annyit sikerült is rontaniok a színikör tagjainak. Pedig a Komor Gyula fordítása kitűnő. A Krisztinaváros színészei Meilhacot csak zenezszóval tudják tolmácsolni, ha eldalolják a „Szép Heléná“-t, a „Hip“-et, a „Nébantsvirág“-ot, amely daraboknak a „Ma cousine“ szerzője egyik szövegírója, bárlehetőséges, hogy ez operettek előadása iránt viszont Offenbachnak, Planquettének és Hervének vannak aggodalmaik. A frakkos és fehérnyak-kendős Meilhac, ha nem, kuplé-sztrófákban beszél, mindenesetre idegen a Horváth-kertben. Hahnel Aranka értelmes színésznő, de hangja tompa, charme-ja semmi. Hangulatot és illuziót ép oly kevésbé tud kelteni, mint partnere, Réthey. T. Csige Bökének van néhány babaszertűen szende hangja és a naiva szerepkörében igen jól használható, Meilhacnak azonban első sorban elegáns és ötletes asszonyokra van szüksége. Hadrik Anna és Ruby Erásébet nagyon cínos megjelenésű fiatal hölgyek. Kovács a maga módjára mókázott, de legalább nem unatott. Az előadást végignéste gróf Keglevich István is; talán sikerül neki a darabot a Vigszínház után rehabilitálnia a közönség előtt.

* **Locandiera.** Duse Eleonora révén Budapestben is ismerik Goldoni „Locandiera” című vigjátékát. Most Pompilio Sudessi, egy velencei zeneköltő, operát csinált belőle és a dalmü legközelebb Valenczéban színré kerül.

* **Ballet-próba.** A Népszínházban szombaton, július 9-én délelőtt ballet-próba lesz. Körülbelül ötven, nagyjából nővendégleány mutatja be készségét.

* **Uj színház Budapestben.** A kerepesi-uton levő Oroszi-mulatót egy konzorcium az őszre átalakítja színházzá. A könnyebb műfajokat, bohózatot, vaudeville-et és operette-et fogják ott művelni, azzal a komoly igyekezettel, hogy a német orfeumi szellemet a főváros mulatóhelyeiről száműzzék. Egyelőre főként hazai szerzők egyfelvonásos darabjait szándékoznak előadni. A színháznak valószínűleg „Apró színház” lesz a neve és igazgatója Heltai Jenő, az ismert fiatal író.

* **Színész-körut.** A városligeti színikörben, mint tudjuk, Carlweiss darabja, a „Szárak kenyér”, nagy sikert aratott. A siker oroszlanrésze Kövesi Albertet illeti, aki most megszerezte a darab vidéki előadási jogát és az öreg Bodnár szerepével, — a mely erős és hatásos jellem szerep — vidéken körutra indul.

FŐVÁROS.

(**Tüdőbetegek szanatóriuma.**) A fővárosban gróf Batthyány Lajos elnöklése alatt egyesület alakult nemrégiben, mely szegény tüdőbetegek számára szanatóriumot akar létesíteni. Minthogy azonban az egyesület kellő anyagi erővel nem rendelkezik, a fővároshoz fordult ingyen telekért. A főváros alkalmas terület kijelölése végett vegyes bizottságot küldött ki, amely mai ülésében huszhold átengedését határozta el és pedig a kamaraerdőt, a Petneházy-rétet, vagy a budakeszi erdő lejtőjét tartja erre alkalmasnak. A részletes vázlatok elkészítése után a bizottság e helyeken helyszíni szemlét fog tartani.

(**A fővárosi tisztviselők névmagyarosítása.**) Halmos János polgármester ama körrendeletének, amelyvel a székes főváros idegennevű tisztviselőit nevük magyarosítására szólította fel, már van hatása. Az egyes osztályok fejei aláírási iverket bocsátottak ki, amelyeken mind többen jelentkeznek neveik magyarosítására. Az adószámítási hivatal új főnöke, Poplavszy Lajos pedig minapi beiktatását azzal ünnepelte, hogy nevét Pogányra változtatta és felhívta a hivatalában dolgozó tisztviselőket, hogy neveiket magyarosítsák meg. Példárára mintegy hatvanan választottak magyar nevet. Az összes névmagyarosítási kérvényeket összesen nyújtják be a belügyminiszteriumhoz.

(**A megőlebbezett plébános-választás.**) A köz-törvényhatósági bizottság a legutóbbi közgyűlésen dr. Nemes Antal budavári káplánt választotta meg öt szótöbbséggel budavári plébánosnak és ez ellen Hock János kisebbségben volt pártja fölebbezett. Dr. Kovács Pál ügyvéd fővárosi bizottsági tag ma terjesztette be a fölebbezést a polgármesternél a közigazgatási bírósághoz való fölterjesztés végett. A fölebbezés a többek között ezeket mondja:

A választáson nem tartották meg a törvényes formákat s dr. Nemes Antal a választó-bizottsági tagok félrevezetése révén jutott öt szavazattöbbséghez. A szavazás nem golyóval, hanem szavazólapokkal történt, már pedig huszonöt éves állandó gyakorlat értelmében a szavazás golyóval végzendő amit a közgyűlésen elnöklő főpolgármester a Polónyi bizottsági tag felszólalására adott válaszában is beismer:

A választás napján délelőtt több fővárosi bizottsági tag tudakozódott, miképen történik a szavazás: golyóval-e, vagy szavazólapokkal s mivel azt a határozott értesítést nyerték, hogy golyóval szavaznak, szavazó lapokat nem készítettek. E félrevezetés folytán a szavazólapok készítését csak az utolsó perczben kezdhették meg, úgy, hogy délután ötödél óráig egyetlen Hock-párti szavazólap sem volt s így a Nemes-párt korteseinek az a híresztelése, hogy Hock János visszalépett, sok Hock-pártinál hiteltre talált, akik aztán a szavazástól tartózkodtak s a közgyűlésből eltávoztak, vagy mivel jelöltjükre nem szavazhattak, le-szavazták Nemesre. Nemes relatív többséggel választották meg bár ehhez is törvényellenesen jutott. Már pedig a törvény relatív többséget sehol sem említ s a régi gyakorlat abszolút többséget kíván

(**Uj honpolgárok.**) Halmos János polgármester kezeihez ma délelőtt tette le a honpolgári esküt: Castelli Adolf mérnök, Janous János vendéglős és Hadler Lipót kádármester. Ebből az alkalomból Castelli Adolf 100 forintot adományozott a fővárosi szegényeknek.

Altstock ur indítványoz!

És miért ne indítványozna? A főváros adófizető polgárának olyan kevés szórakozása van, legalább azzal mulatja magát, hogy indítványoz. Amióta a szódavízre meg a biciklire is adót indítványoztak, ez a szórakozás nem is kerül valami nagy fejtörésbe. Sőt az a csoda, hogy ez a sport olyan lassan hódít és a jó fővárosi polgártárs még nem rendezkedett be úgy, hogy fekete kávé mellett indítványokat gyártson, holott a szegény főváros jövedelmét mindenáron szaporítani kell! De ha még nem is elterjedt sport az indítványozás, Altstock ur indítványoz. Iróasztala (ha van neki iróasztala) tele van indítványokkal és négyet már be is adott a polgártársak jóakaró tanácsára szorult fővárosnak.

Ez a négy indítvány röviden így körvonalazható:

1. A menetdíj fölemelése az összes fővárosi vonatokon személyenként két krajczárral a városi pénztár javára.
2. A játék-kártya megadóztatása városi kiadásban, a bélyegilleték 25 százalékának erejéig.
3. Fogyasztási adó behozása azokra a tárgyakra, amelyeket a vámhivatal kezel, a befizetett vám 50 százalékáig.
4. A főváros utczáin látható czégtáblák megadóztatása a következő módon:

I. osztályu adót, évenként 100 forintot, fizetnek a pénzüzetek s fiókjaik, a biztosító s hitelintézetek, egyesületek, részvénytársaságok, érczöntők, gépgyárak és egyéb elsőrangú gyárak.

II. osztályu adót, évenként 50 forintot fizetnek a bejegyzett czégek, a gyógyszerészek, droguisták, bank- és váltóüzletek, orfeumok, szállók, kávéházak és vendéglők.

III. osztályu adót, 10 forintot fizetnek azok a kereskedők és iparosok, akiknek utcái üzlethelyiségük van és

IV. osztályu adót, 5 forintot fizetnek az udvari és pinczehelyiségekben levő kereskedők és iparosok.

Látnivaló, hogy Altstock ur figyelme igazán mindenre és különösen minden foglalkozásra kiterjed. Legfőlebb a borkereskedőkről feledkezett meg. De ez olyan természetes, mikor Altstock ur maga is borkereskedő!

TÖRVÉNYKEZÉS.

— **A szjenicsáki vérengzés.** Zágrábból táviratozzák: A szjenicsáki vérengzés ügyében a bíróság tudvalevőleg a multkori tárgyaláson nem számolhatott le az összes tettesekkel. Ma újabb csoport állott a törvényszék előtt. Az ügyészség ezuttal 31 szjenicsáki lakos ellen emelt vádat gyilkosság és lázítás miatt. Érdekes, hogy most is egy nő, Marlek Ilinka a fővádott. A Cvijanovic, Brozonovic és Djakovics hivatalnokokon elkövetett gyilkosság közvetlen tettesei Pruginics Péter, Markus Paderanics Lazinszki, Ilija Bratics, Mile Loncsár és Grubisics Pál. Ezek közönséges gyilkossággal vannak vádolva, ami a büntetőtörvénykönyv 136. szakasza szerint kötélt általi halállal büntetendő. A többi vádlottat részben nyilvános erőszakossággal, részben lázítással vádolja az ügyészség. A tárgyalásra 47 tanut idéztek be. A közönség nem igen érdeklődik e második tárgyalás iránt, amely különben minden érdekesebb mozzanat nélkül folyik. Az eddig kihallgatott vádlottak tagadnak.

— **Az új lajstromrendszer.** Az igazságügyminiszter megbízásából Lányi Bertalan miniszteri tanácsos az V. kerületi járásbírósnál megvizsgálta a napokban, hogy a május 1-én életbelépett laj-

stromozási rendszer miképen vált be. A miniszteri tanácsos meggyőződött arról, hogy az új kezelési mód minden ágazatban bevált és lényegesen hozzájárul a bírói ügymenet gyorsításához.

— **Politizálás kaucezió nélkül.** Csizmadia Sándor, az ismert orosházi szocialistavezér „Világ-szabadság” című lapjában politikai cikkeket közölt anélkül, hogy kauceziót tett volna le. Sajtórendőri vétség miatt került tehát ma a bíróság elé Csizmadia Sándor, aki a rendőrségtől négy napi salvus conductust kapott, hogy Orosházáról Budapestre utazhassék. Sárkány József elnök azt kérdezte a vádlottól:

— Miért tette ön közzé a politikai cikkeket, mikor tudta, hogy nem tett le kauceziót?

Vádlott: Az én meggyőződésem szerint egyik cikkben sincsen politika. Mert azok csak közgazdasági igazságokkal foglalkoznak.

A törvényszék egyrendbeli sajtóvétségért egy havi fogházra és ötven forint pénzbüntetésre ítélte Csizmadia Sándort. Az elítélt és a királyi ügyész is felebbezett.

— **A csalódott szerelmes boszuja.** Pap Anna fiatal cselédeleány a városligetben megismerkedett Élő Antal asztaloslegényvel és ebből az ismeretségből csakhamar benső viszony fejlődött ki, amely egy évig tartott. A legény időközben házasságot is ígért a leánynak, azonban csakhamar ráunt, egy évi viszony után pedig elhagyta. A csalódott leány elkeseredésében elhatározta, hogy megöli magát és kedvesét. Revolvert vásárolt és rálőtt a hűtelenre. A revolver azonban csütörtököt mondott és akkor sem sült el, amikor a leány önmagára lőtt. A leányt ezért ma szándékos emberölés kísérlete miatt vonta felelősségre a törvényszék, amely előtt bevallotta bűnét.

— **Mielőtt Élőre lőttem volna** — mondotta Pap Anna, még egyszer megkérdeztem tőle, hogy igazán nem akar-e elvenni feleségül. Azt felelte hogy nem. Erre kirántottam a gallérom alól a revolvért és megnyomtam a ravaszát; de csak csettegett egyet anélkül, hogy elszült volna. Élő befutott a szobájába s magára zárta az ajtót. Erre én az ajtó előtt magamra fogtam a revolvért és elstűtöttem, de csak a fejkendőmet lyukasztottam át. Aztán összeestem...

Dr. Weisz védő: Miért hidegült el magától Élő Antal?

— Mert más leányt ajánlottak neki, akinek pénze volt.

Az elnök felolvasta ezután azokat a leveleket, amelyeket Élő a leányhoz intézett s amelyekben házasságot ígért neki.

Azután kihallgatták a panaszos Élő Antalt, aki azt vallotta, hogy azért szakított a leánnyal, mert megtudta, hogy már gyermeke volt. A vád és védelem előterjesztése után a törvényszék Pap Annát hat havi börtönre ítélte. Az ítélet jogerős.

SPORT.

+ **Siófoki löversenyek.** Az urlovasok szövetezete által rendezett siófoki kétnapos meeting holnap kezdődik a Balaton partján. Budapest sportközönsége és a balatonmelléki fűrdő látogatói bizonyára nagy számmal lesznek e versenyeken, ahol csakis urlovasok fognak nyeregbe szállani. A holnapi program is sokat ígér, mert az egyes futamokra szép mezőnyök várhatók a starthoz. Az első nap great attrakciója a „Somogy megyei akadályverseny”, melyben néhány jobb steeper fog összekeverülni. A díj győztese valószínűleg Trivial lesz Taxis herczeggel a nyeregben. Távollétában Dogaresse és Jura között várható küzdelem. Tipjeink a holnapi napra a következők:

- I. Oho—Diszpolgár—Lantos.
- II. Hiras leány—Cereal—Orbad.
- III. Trivial—Dogaresse—Jura.
- IV. Bálványom—Helyes.
- V. Prior—Szeretlek.
- VI. Sambo—Harrioh—(Oho).

+ **Nicosta lovasa.** Az e hónap 11-én futandó 100.000 márkás berlini nagy díjban Fürstenberg herczeg Nicosiát-ját Smith jockey fogja lovagolni.

A HIVATALOS LAPBÓL

Kinevezések. A földmivvelésügyi miniszter Tóth Lajos társulati díjnokot a szegedi magyar királyi fővámernöki hivatalnál rendszeresített irodasegéd-tiszti állásra ideiglenes minőségben, az igazságügyminiszter a budapesti országos gyűjtő-fogháznál újonnan rendszeresített tisztviselői állásra, egyelőre ideiglenes minőségben Jauernigg Virgil ottani irnokot, a kolozsvári ítélőtábla elnöke Strausz Árpád szászvárosi lakost a kolozsvári királyi ítélőtábla kerületébe segélydíjas joggyakornokká nevezte ki.

Névmagyarosítások. A következő budapesti lakosok: Kiskoru Baumhor Armin vezetéknévnek Bartara, kiskoru Schwarz Dezső vezetéknévnek Rozgonyira, Kitter Károly, valamint kiskoru leánya Klára vezetéknévnek Kárcsvira, Sultz Antal, valamint kiskoru fia Ernő vezetéknévnek Szentgyörgyre, Marczinkó József, valamint kiskoru gyermekei József és Ilona vezetéknévnek Marosira, Paulik Mihály, valamint kiskoru leánya Irén vezetéknévnek Perényire, Vital Márton, valamint kiskoru gyermekei Berta, Károly és Béla Váradira, Schmeltz Ábrahám, valamint kiskoru gyermekei Gizella, Frida, Jenő, Katalin, Lajos, Aranka és Sándor vezetéknévnek Szigetire, Vagner Gyula, valamint kiskoru leányai Gizella és Mária vezetéknévnek Vizvárra, Laszlovszky János, valamint kiskoru fia János vezetéknévnek Lászlóira, Riez György, valamint kiskoru gyermekei Erzsébet, József és Mária vezetéknévnek Rónára, Minarik István balassagyarmati lakos, valamint kiskoru gyermekei István, Julia, Imre, László és Mária vezetéknévnek Molnárra, Neumann Ignác nádaszlói lakos vezetéknévnek Németre, Kossos Gyula rosznyói lakos, valamint kiskoru gyermekei Mária, Julianna, Ida, Margit és Gyula vezetéknévnek Szemerére, Fighogen Gyula hatvani lakos vezetéknévnek Fűredire, Czeizler Vilmos hatvani lakos, valamint kiskoru fiai Miklós és Imre vezetéknévnek Csapó-ra, Pozderez János letenyi lakos vezetéknévnek Perényi-ra és végül Weiss Adolf kecskeméti mérnök, valamint kiskoru fia István vezetéknévnek Varga-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedtetett.

Árverések a fővárosban. Iszakovics Milán ing. Étvös-utca 2. szám, július 9. Krausz Sándor ing. Izabella-utca 75. szám, július 9. Hermann Adolf ing. Murányi-utca 37. szám, július 13. Weiss Adolf ing. József-utca 11. szám, július 9.

KÖZGAZDASÁG.

Közgazdasági táviratok.

Hamburg, július 8. (Esti tőzsde.) Osztrák hitelrészvény 304.60. Az irányzat üzletellen.

New-York, július 8. (C. T. B.)

	július 8. cents	július 7. cents
Buza júliusra	85	82
„ szeptemberre	73 ^{3/8}	73 ^{1/4}
„ deczemberre	73 ^{1/2}	73 ^{1/4}
Tengeri szeptemberre	37 ^{1/4}	37 ^{1/4}

Chicago, július 8. (C. T. B.)

	július 8. cents	július 7. cents
Buza szeptemberre	69	68 ^{3/8}
Tengeri szeptemberre	32 ^{3/4}	32 ^{3/8}

A vetések állása a külföldön.

A földmivvelésügyi miniszteriumhoz a császári és királyi konzuli hivataloktól beérkezett jelentéseket a külföldi vetések állásáról a következőkben foglaljuk össze:

Németország.

A kiel konzul május 31-éről jelenti, hogy állandó hűvös időjárás mellett a vetések állása változatlanul jó maradt.

A karlsruhei konzul június 3-áról jelenti, hogy az időjárás, egyes helyektől (ahol tulsok eső esett) eltekintve, az őszi vetésekre és takarmányneműekre általában, a tavasziakra azonban csak részben volt kedvező.

Az őszi vetések a konzuli terület egytized részén igen jól, héttized részén jól és kéttized részén nem egészen kielégítően állnak, a buza több helyen a hideg, nedves időjárás miatt stagnál.

A rozs több helyen megdőlt.

A tavaszi vetések közül a tavaszi buza és tavaszi rozs igen jól áll, az árpa és zab azonban a hideg, nedves időjárás következtében fejlődésükben visszamaradt.

Általánosságban az őszi és tavaszi buza, tavaszi rozs, valamint őszi tönköly állása jó, az őszi rozs közepesen jó, a tavaszi árpa, zab, vörös here és réti jó és a luczerna állása közepes.

Elszász-Lotharingiában május közepén a tavaszi buza, tavaszi rozs, őszi tönköly és zab jól,

az őszi buza, őszi rozs, tavaszi árpa igen jóra hajlóan, here, luczerna és réti ennél is jobban és a tavaszi tönköly igen jól áll.

A lipcsei konzul jelentése szerint a kedvező májusi időjárás később esőre és változóra fordult, mi a gazdasági munkálatokat hátráltatta.

A tavasziak vetése május közepén, a burgonya és répa ültetése pedig csak május végén volt befejezhető. Az őszi vetésekből a buza állása jó, a rozs azonban gyengébbnek mutatkozik. A tavaszi vetések, amennyire áttekinthetők, jól keltek, néhol azonban tulsok nedvesség következtében ritkák. A here és takarmányfűvek elég jól állanak, a rétek terméskilátása azonban gyenge.

A boroszlói konzul jelentése szerint május végén gyakori jégesővel járó zivatarok tettek a vetésekben kárt. Az őszi buza majd mindenütt jól fejlődött az utóbbi hűvös esős időtől azonban több helyen sárgulni kezdett. Az őszi rozs állásáról is kedvezőek a jelentések, csak a mélyen fekvő kötött talajokon szenvedett a nedvességtől.

A tavasziak általában a tulsok nedvesség miatt csak későn voltak elvetendők. Legnagyobb a késelem a burgonya ültetésénél, mely néhol korai ültetés és nedvesség miatt a talajban elrothadt. A boroszlói kerületben az újból ültetett burgonya 33 százalékat tesz. Árpa, zab, borsó és tavaszi buza közepesen jól állanak.

A majna-frankfurti főkonzul június 3-ikáról jelenti, hogy az időjárás május elején kedvező, később a hideg és nedvesség miatt kedvezőtlen volt. Mindazáltal a vetések általában jól állanak, sőt az őszi buza az utóbbi öt év alatt ily kedvezőben még nem állott. A vetemények közül fejlődés dolgában a burgonya áll leghátrább, különösen a völgyekben és mélyebben fekvő helyeken.

A korán vetett burgonyából egy rész a talajban elrothadt.

A königsbergi konzul jelentése szerint az időjárás keleti Poroszországban egész májusban kedvező, mérsékelt meleg és kellően nedves volt s így a vetések fejlődésének igen kedvezett. A rozs némely helyen annyira buja növéssé, hogy megdőlt.

A danzingi konzul jelentése szerint az időjárás május második felében nem volt oly kedvező, mint az elsőben, amennyiben hűvös, nedves, hideg szelekkel és jégeső által kísért nagy viharokkal váltakozott s így a fejlődő vetésekben sok kárt tett.

Francziaország.

A hordeauxi konzul június 1-éről jelenti, hogy a hivatalos jelentések szerint a vetések állása Francziaországban a lehető legkedvezőbb s a bevetett terület a departementok legtöbbjében 5—20 százalékkal nagyobb, mint az előző évben. Ezek a kedvező kilátások azonban a májusi kedvezőtlen időjárás következtében módosultak. Ugyanis a buza több helyen megdőlt és némely helyen a rozsda is fellépett benne. Az időjárás a rozsra szintén káros hatással volt. Ezidőszere csak a zab nem látszik a kedvezőtlen időjárástól szenvedni.

A marseillei főkonzul június 5-éről jelenti, hogy a változó hideg és bőséges csapadékkal váltakozó időjárás a magasra csigázott terméskilátásokat leszállította, habár az újból beállott kedvező időjárás az aggodalmat ismét eloszlatta.

A lyoni konzul június 1-éről kelt jelentésében általában kedvezőnek jelzi a vetések állását.

A cetei konzul május 31-éről jelenti, hogy a vetések állása, különösen a buza és rozs május 10-ig oly jó volt, amilyen csak ritkán szokott lenni. Azóta a gyakori záporos és jégverés, a vele járó túlsó nedvességek, nem kis mértékben károsították a vetéseket, de azért általánosan igen jó termés várható. A konzulátus kerületébe tartozó hat departement a buza- és rozs-vetések állása tekintetében a legjobbakhoz tartozik.

Olaszország.

A velencei főkonzul június 2-áról jelenti, hogy tartós esőzések akadályozták a gazdasági munkálatokat s a tengeri vetése is csak későssel volt befejezhető.

A buza-vetések némely vidéken záporosok károsították, nagyobb részt azonban igen jól állnak, a kukorica jól kikelt.

A genuai főkonzul május 31-éről jelenti, hogy a gyakori záporos, jég- és eszák havazással váltakozó időjárás daczára kedvező jelentések érkeztek a vetések legutóbbi állásáról. A tavasziak vetése befejeztetett; az összes gabonavetések állása bő terméssel biztat. A szőlő- és kerti vetemények állásáról szintén kedvezőek a jelentések. A jégverés és záporos által okozott kár nem bír nagyobb jelentőséggel. A rétek első kaszálása bő szénatermést adott

A selyemhernyók tápláléka bőséges és jó minőségű minél fogva jó selyemtermésre van kilátás, a Sziciliából ugyanebből az évadból származó selyemgubók igen szépek és jó minőségűek.

A milanoi konzul május 31-éről jelenti, hogy a gyakori hócsapadék által kísért időjárás a vetésekben nem tett eddig kárt. A buzával bevetett terület egytizeddel nagyobb, mint az előző évben és mindenütt igen jól áll. A szőlők szintén jó terméssel biztatnak, a rétek első kaszálása pedig igen kielégítő volt. A jégverés Como tartományban okozott legnagyobb kárt.

Az esős hideg időjárás daczára eddig a selyemhernyó-tenyésztésről csak kedvező jelentések érkeztek.

Az anconai konzul jelentése szerint május első felében a tengeri vetést befejezték és ez szépen kel. Május második felében a termés kilátások némileg csökkentek, de azért kielégítőek. A szőlő jó terméssel biztat, a vetemények és tengeri szépen állanak.

Svájcz.

A genfi konzul május 28-áról és június 3-áról jelenti, hogy a változó csapadékokban bővelkedő és hűvös időjárás a vetések állására kedvezőtlen hatással volt, azonban mégsem oly mértékben hogy kielégítő termés lehetőségét teljesen kizárta volna. A rétek gazdag széna-terméssel bírhatnak.

A szőlő fejlődése a hideg időjárás következtében hiányos és csak gyenge termésre nyújt kilátást. Különböző betegségek is felléptek rajta.

Mezőgazdaság.

A Borsodmegyei gazdasági egyesület Miskolcra a hónap 5-én Miklós Odön elnöklése alatt a lótenyésztés emelése és az amerikai szőlőmivvelés előmozdítása céljából nagy értekezletet tartott, melyen Bacsák Pál alezredes, a lóvaterbiztosítási elnöke, Engelbrecht Károly szőlő és borászati főfelügyelő és Kosinszky Viktor, terezi vincerellér-képezdi igazgató miniszteri kiküldötteken kívül részt vettek Gömör-Kis-Hont, Heves, Zemplén és Szabolcs vármegyék lótenyésztőbizottságának elnökei s gazdasági egyesületeik kiküldöttei, több állami szakértő, magán-tenyésztők és nagy szőlő-birtokosok, kiket elnök Miklós Odön meleg szavakkal üdvözölt. — Az értekezlet első tárgya volt megállapítani a módozatokat, a helyes irányú lótenyésztés emelésére. Hosszabb, élénk eszmecsere után gróf Serényi Béla indítványára a Borsodmegyei Gazdasági Egyesület felkérte egy terv kidolgozására, amely a szomszédos vármegyéknek tanulmányozás végett meg fog küldetni s az ügy további vezetésére Miklós Odön kérést tett fel. — Az értekezlet másik nagyfontosságú tárgya a szőlőtelepítések körül szerzett tapasztalatok megvitatása volt. Engelbrecht Károly jelentése és erre következő eszmecsere után elhatározták, hogy felirat fog intézteni a földmivvelésügyi miniszterhez a szőlőkarók és elhasznált tavirai sodronyok olcsóbbá tétele, Miskolcra a mezses talajokon egy állami szőlőtelep felállítására, szőlőoltási tanfolyamok anyagi támogatására, a szőlőszeti vándoroktatás segélyezésére és egy a nép számára alkalmas népszerű szőlőmivvelési könyv kiadása és terjesztése végett. — Délután az érdeklődők Fűrész Ferencz miskolczi szőlőbirtokos szépen telepített szőlőjét tekintették meg, ahol meggyőződést szerezhetek arról, hogy kitartó munkával és kellő szakértelemmel a kitűzött cél elérhető.

Ipar és kereskedelem.

Budapesti gyapjuárverések. Az árverések mai harmadik napján a bejelentett 5886 zsák gyapjuból csak 5659 került kikiáltás alá, miután 227 zsák nem érkezett idejében be. A hangulat a mai napon is kedvező, sőt némileg nyugodtabb volt. A kikiáltás alá került 5659 zsákból változatlan árák mellett 2759 zsák kelt el.

Kőhányasi sertésplaccz, július 8. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 kilogrammon felüli sulyban) — krajczárig. Közép (páronként 300—400 kilogramm sulyban) — krajczárig. Fialat nehéz (páronként 820 kilogrammon felüli sulyban) 57^{1/2}—58 krajczárig. Közép (páronként 251—320 kg-ig terjedő sulyban) 59—59^{1/2} kr. Könnyű (páronként 250 kg-ig terjedő sulyban) 59—60 kr. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kg-ig felüli sulyban) 58^{1/2}—59 krajczárig, közép (páronként 240—260 kilogramm sulyban) 59—59^{1/2} krajczárig. Könnyű (páronként 240 kilogramm sulyban) 57^{1/2}—58 krajczárig. Sertéslétszám: 1898. július 6. napján volt készlet 45.814 drb, július 7-én felhajtott 45 drb, július 7-én elszállított 465 darab, július 8-ára maradt készletben 44.894 darab. A hízott sertés üzletirányzata esendes.

Budapesti borjuárverés, július 8. Felhajtott 676 darab élő borju. Napi árak: belföldi borju 28—40 forint, kivételesen 42 forint 100 kilogrammonként

Budapesti konzum-sertés vásár, július 8. A ferenczvárosi petrolium raktárnál levő székesfővárosi konzum-sertés vásárra 1898. július 7-én érkezett 356 drb. Készlet 412 darab, összes felhajtás 766 drb. Elszállított budapesti fogyasztásra 508 drb, elszállított maradt 260 drb. Napi árak: 120—180 kilós 56—59 kr, 220—280 kilós 56¹/₂—58¹/₂ krajczár, 320—380 kilós 57—58¹/₂ kr, öreg nehéz 56 krajczár, malacz 38—40 krajczár. A vásár hangulata lanyha volt.

Közlekedés.

Utazási kedvezmény a kereskedelmi alkalmazottak kongresszusára. A kereskedelemügyi miniszter megengedte, hogy a folyó hó 31-én Temes várott tartandó kereskedelmi alkalmazottak II. kongresszusára utazó székesfővárosi és vidéki kereskedelmi alkalmazottak, a személy- és vegyesvonalakon III. osztályu jeggyel a II. osztályon és egy fél II. osztályu jeggyel a III. osztályon utazhassanak. Ezen kedvezmények úgy oda, mint a visszautazásra érvényesek és pedig július 25-től augusztus 8-ig bezárólag. A kedvezmény igénybevételére jogosító igazolványokat a „Kereskedelmi alkalmazottak országos egyesülete” (Budapest, Royal-szálló) adja ki írásbeli megkeresésre (ajánlott levélben) legkésőbb július 20-ig; később jelentkezők kérelme nem nyerhet elintézését.

Sorsolás.

Osztálysorsjáték. Több oldalról panasztáltak nálunk, hogy az osztálysorsjáték nyeményeinek kifizetésénél egyes elárusítók, a tervezet szerint járó husz százalékon kívül még öt százaléknyi províziót szednek be. Ajánljuk e jogos reklamációkat az osztálysorsjáték igazgatóságának figyelmébe. Az igazgatóság bizonyára nem fogja elmulasztani, hogy e visszaélésnek sürgősen véget vessen.

BUDAPESTI GABONATÖZSDE.

Budapest, július 8.

Töredelmes vallomást kell tennünk. Be kell ismernünk, hogy talán nem is igen értünk mestersegünkhez. Már három napja aggódva vizsgáljuk az égboltozatot, lessük a felhők jöttét és tovamonulását és megijedünk minden újabb sürgőnyi jelentéstől, amely arról ad hírt, hogy az ország minden részében szakadatlanul tartó esőzés bizony csak nem akar megszűnni. Esténként aztán még mindennek hegyébe az időjelző állomás profécziáját is kézhez kapjuk, amely a következő napra szintén csapadékot helyez kilátásba. Ezek aztán szép kilátások!

Elképzeljük erre minden reggel, hogy no már most csak bevilágít a sűrűen hulló villám a gabonacsarnokba is és ott oly áremelkedést okoz, amely ellen a kontremine sűrű villámhárítói sem nyujtanának védekezést. Balga remény! Kísül, hogy fogalmunk sincs az üzlet technikájáról és egyáltalában nem ismerjük az időjárás szeszélyeinek befolyását a tendenzia alakulására. Micsoda naivság, abból, hogy odakünn az aratók ölbe rakott kézzel várják az eső megszüntét, abból, hogy a gazdák szivszorongva nézik, miként rontja a zuhogó eső a lekaszált gabona minőségét, mondjuk, micsoda balgaság mindebből azt következtetni, hogy most már csak mégis emelkednek valahogyan a gabonaárak.

Na de a gabonatózsdén „kitanítják” az embert „a halyles okoskodásra.” Megértetik vele, hogy a víz, mely most az égből hull, csakugyan Isten áldása és az ő malmukra folyik. Ha valamitől rettegnék, az csak az esőzés beállta. Ettől félnek. Minél tovább hull azonban az eső, annál biztosabban szállunk alá a nyolcz forintos ár színvonalára. Ez a baisse legujabb szentenciája. És ha valaki az első pillanatra furcsának látszó okoskodásnak magyarázatát kéri, egy cseppet sem jó zavarba a telivér contremineur. Az esőzés — ugymond — első sorban megrontja a gabona minőségét, nem lesz tehát vérpiros, aczélos, nehéz buzánk és a külföld annál kevésbé törí majd magát termékünkért, amelynek ilyenformán minőségileg semminemű felsőbbbsége sem lesz termelő konkurrencziánk árúja fölött.

Aztán — folytatja a ravasz baissier — a mi előnyünk a Balkán-államokkal és Oroszországgal

szemben tulajdonkép abban rejlik, hogy elsőnek érkezünk gabnáinkkal a világpiacra. De hát ha még rövid ideig zavarja az időjárás az aratási munkálatokat, akkor ez a rekordunk is elvész és az importállamok e második okból még kevésbé reflektálnak ránk.

És a vége mindennek az, hogy lesz silány buzánk és pedig — egy-két millió métermázsával több vagy kevesebb, az nem számít — mindenestre több, mint amennyit elfogyaszthatunk. Beállanak tehát megint majd az ország gazdasági viszonyaiban azok az ismeretes fulladozási tünetek, amelyek a zsír tultengéséből származnak.

De ha tetszik, van még több argumentum a lanyhulásra, például az a körülmény, hogy az idén kitűnően sikerültek a különböző melléczikkek, a hüvelyesek, a burgonya stb. Olcsók lesznek ezek az élelmiszerek és a lisztfogyasztás természetesen tetemesen fog apadni.

Azt hisszük, a tőzsdei logika jellemzésére mutatónak elég lesz ennyi és nem is folytatjuk. Csak azt kívánjuk megjegyezni, hogy a gabonacsarnokokban is mindinkább hangoztatják, mikép a baisse-párt tuzásainak már gátat kellene vetni. De e véleményeket, ha csak akadémiai természetű nézetnyilvánításban jutnak kifejezésre, szánalmasan megmosolyogták; ha pedig gyakorlatilag akarnak érvényesülni vásárlás formájában, irgalmatlanul letiporják tömeges kínálat által. Így ma a vevők hátor kivonulásban, amelyben Bécs is segédkezett megbízásaival, 8 ft 66 krajczártól 8 ft 80 krajczárig emeltek a szeptemberi buza árát, mely azonban este ismét 8 forint 74 krajczárral, tehát csak mintegy három krajczárral magasabban zárul, mint tegnap. Ugyanannyira rug a rozs- és zab-terminusok áremelkedése is, míg a tengerihatáridők változatlanok. Tengerifelmondások ma sem voltak — Bécsben 8500 métermázsát jelentettek be — és a liquidációs árfolyam — 5 forint 15 krajczár — változatlan maradt.

Ma különben némi forgalom volt októberi és márcziusi buzában és rozsban is. Az előbbi határidő mintegy négy krajczárnyi, az utóbbi mintegy husz krajczárnyi reporttal forgott. Megjegyzendő, hogy rövid idő előtt még deportjuk volt a határidőknek.

A készáru piacra kevés forgalom volt, változatlan árak mellett csak zab — amelyben hiány van — emelkedett áraban. Délután elment 1800 métermázsas átvett szokványbuza 9 forint 25 krajczáron transító.

Piacunk legkiválóbb export-czége ma néhány vagon 80 kilogrammos bánági buzát vásárolt 10 forint 30 krajczáros készpénzáron budapesti paritással.

Rozs iránt azonnali szállítással élénk érdeklődés mutatkozik.

A külföldi piacok árváltozásai jelentéktelenek.

I. Készáruüzlet.

Buzából elment 5000 métermázsas fentartott áron, rozs és árpa üzletelen, zab szilárd, az árak 10 krajczárral emelkedtek, a kínálat feltűnően gyér, tengeri fentartott, állomási árura bőven találkozik reflektáns.

Előfordult készáru-eladások.

Mennyiség százalékban	Ar	Ar	Ar	Ar	Ar	Ar
150 ó	buza	tiszavidék	77s	Budapest	12.—	8 hó
200	76	..	11.70	..
200	78	..	11.70	..
100	76	..	11.75	..
300	76s	..	11.67	..
200	75	..	11.65	..
100	74	..	11.65	..
430 .	..	pestvidéki	77	..	12.—	..
200	77	..	11.80	..
100	73	..	11.—	..
400 .	..	fehérm.	77	..	11.70	..
700 .	..	f.-magyar	73s	..	10.75	..
1000 .	..	bánági	77	..	9.25	..
100 ó	rozs	transito	8.05	..
200 ó	Bpest par.	7.60	..
200 ó	zab	Budapest	8.—	..
100	8.—	..
200	7.85	..
100 .	tengeri	5.30	..
200	Kisujszáll.	5.05	..

Hivatalos készárujegyzések.

Ar	Ar	Ar	Ar	Ar	Ar	Ar		
Buza	6 ó	tiszavid.	74	11.50	11.60	75	11.70	11.75
..	76	11.80	11.85	77	11.95	12.05
..	78	12.10	12.20	79	12.25	12.30
..	80	—	—	81	—	—
..	..	pestvidéki	74	11.45	11.55	75	11.65	11.70
..	76	11.75	11.80	77	11.90	12.—
..	78	12.05	12.15	79	12.20	12.25
..	80	—	—	81	—	—
..	..	fehérm.	74	11.50	11.65	75	11.75	11.80
..	76	11.85	11.90	77	12.—	12.10
..	78	12.15	12.25	79	12.25	12.30
..	80	—	—	81	—	—
..	..	bolgár	77	9.10	9.15
rozs	..	elsőrendű	70—72	—	—
árpa	..	takarm.	60—62	—	—
..	..	szeszfőz.	62—64	—	—
..	..	sörfőzésre	64—66
zab	39—41	7.30	7.70
tengeri	..	bánági	..	5.25	5.30
..	..	másnemű	..	5.20	5.25
repeze	uj	káposzta	..	12.—	12.50
..	..	másnemű	..	—	—
köles

II. Határidőüzlet.

Előfordult határidőkötések.

Ar	Határidő	Kezd.	Forgalom	Zár.	Kezd.	Forgalom	Zár.
buza	szept.	8.67	{ 8.66-64-67 70-73-76 73-74-75 76-77-78 }	8.79	8.82	{ 8.81 80-79 78-77 76 }	8.75
rozs	szept.	6.67	{ 6.68-69-71 72-73-74 }	6.76	6.78	{ 6.77-76 6.75 }	6.73
zab	szept.	5.58	{ 5.58-60 5.62 }	5.64	5.65	5.64	5.63
tengeri	július	5.05	{ 5.06-08-10 12-14-15 }	5.16	5.14	5.12-10	5.09
..	auguszt.	5.07	5.08-13-16	5.17	5.17	5.16-18	5.10
..	szept.	5.09	5.10-11-15	5.18	5.19	5.18-15	5.12
..	máj.	4.43	{ 4.38-38 }	4.40	4.38	4.37	4.36
repeze	aug.	12.25	12.30	12.35	12.35	—	12.30

Hivatalos határidőjegyzések.

Ar	Határidő	július 7-án	július 8-án	Leszámlolt árfolyamok
buza	..	szept. 8.70	8.72	8.76 8.78
rozs	..	szept. 6.66	6.68	6.76 6.78
zab	..	szept. 5.58	5.60	5.61 5.63
tengeri	..	július 5.09	5.11	5.15 5.17 5.15
..	..	aug. 5.11	5.12	5.16 5.18
..	..	máj. 4.36	4.38	4.38 4.40
repeze	..	aug. 12.25	12.35	12.25 12.35

Raktárállomány:

	Közzraktár	Raktárház	Silos
m é t e r m á z s a			
Buza	36000	1502	4100
Rozs	2600	—	—
Árpa	100	—	—
Zab	1900	50	—
Tengeri	37600	1252	3700
Liszt	23000	1428	—

BUDAPESTI ÉRTEKTÖZSDE.

Budapest, július 8.

Az autonóm vámtarifa tervezete, melyet a kormány a napokban közrebocsátott, a tőzsdén némi lehangoltságot okozott. Attól tartanak nálunk, hogy ez a tervezet még feszültebbé teendi a helyzetet Ausztria és Magyarország között, mint amilyen eddig volt. És minthogy külföldről is ezt a fölfogást jelezték, az üzlet mindjárt reggel lanyha irányzattal indult meg. De az időjárás is rontott az árfolyamokon. A sok esőzés tényleg nem igen kedvez az aratásnak és ennél fogva azok az értékek, melynek kedveltsége az utóbbi napokban többé-kevésbé erősen a gabonatermes sikerültéhez volt fűzve, árukban föltűnő csökkenést szenvedtek; leginkább az osztrák államvasut, melyről azt is hi-

resztelték, hogy időszaki kimutatása ismét nagyobb hiánnyal fog zárulni; és ezért nagy is volt a kínálat e papírban. Csak az utótőzsdén, amikor külföldi tőzsdékről jobb árfolyamok érkeztek, szilárdult meg némileg az irányzat, és e szilárdulás a vezető értékeknek 3/4—1 forintot tett ki. A helyi piac csöndes volt.

Az előtőzsdén: Magyar hitelrészv. 394.25—392.25, Jelzálogbank 250.—, Osztrák hitelrészvény 359.40—359.35, Osztrák-magyar államvasut 359.10—357.50, Közúti vaspálya 380—379, Villamos vasut 258.75—257.75, Rimamurányi 251.50—251.75 forintot kötött.

Délelőtti 11 óra 25 perczkor zárulnak: Osztr. hitelrészv. 358.50, Magyar hitelrészv. 392.75, Aranyjárdék 120.75, Koronajárdék 99.10, Leszámitoló-bank 259.50, Jelzálogbank 250.—, Rimamurányi 251.—, Osztrák-magyar államvasut 358.—, Ipar- és kereskedelmi bank 102.50, Déli vasut 78.—, Villamos vasut 258.—, Közúti vasut 379.50.

A déli tőzsdén előfordult kötések: Salgótarjáni 625.—, Közúti vasut 379.50—378.25, Villamos vasut 257.50—256.—, Magyar hitelrészvény 392.50—391.80, Magyar ipar- és kereskedelmi bank 103.—, Magyar jelzálogbank 249.25—249.50, Magyar leszámitoló bank 259—258.75, Rimamurányi 251.75, Osztrák hitelrészvény 358.45—358.15, Osztrák-magyar államvasut 357.60—356.50, Bankegyesület 106—106.50, Adria 221.—221.50.

Díjhiztosítások: Osztrák hitelrészvényekben holnapra 1.50—2.— forint, 8 napra 4—5 forint, július utójára 7—8 forint.

Délután 1 óra 30 perczkor zárulnak:

	július 8.	július 7.
Magyar aranyjárdék	120.75	120.75
Magyar koronajárdék	99.—	99.—
Magyar hitelrészvény	391.80	391.50
Magyar ipar és keresk. bank	102.75	102.75
Magyar jelzálogbank	249.50	250.75
Magyar leszámitoló bank	258.75	260.—
Rimamurányi vasmű	251.50	252.—
Osztrák hitelrészvény	358.20	359.40
Déli vasut	78.—	78.—
Osztr.-magyar államvasut	356.50	359.28
Közúti vaspálya	378.25	381.50
Villamos vasut	256.50	259.—

Az utótőzsdén osztrák hitelrészvény 358.20, magyar hitelrészvény 391.80—392.50, osztr.-magyar államvasut 356.40—357.30, Rimamurányi 251.50—251.75 forintot kötött.

Délután 4 órakor zárulnak:

	július 8.	július 7.
Osztrák hitelrészvény	358.60	359.25
Magyar hitelrészvény	392.50	394.50
Osztr.-magyar államvasut	357.30	358.80
Leszámitoló bank	258.75	259.50
Jelzálogbank	249.50	250.75
Rimamurányi vasmű	251.75	252.—
Közúti vaspálya	379.—	380.80
Déli vasut	78.—	77.75
Villamos vasut	256.50	259.50
Ipar és kereskedelmi bank	102.50	102.75
Aranyjárdék	120.75	—
Koronajárdék	99.10	—

TERMÉNY- ÉS ÁRUTŐZSDEK.

Budapest, július 8. Termények korlátolt forgalom mellett teljesen változatlanok.

Hivatalos jegyzések.

Taj	Ar 100 kilogrammonként	Pénz	
		fr.	fr.
Disznószőr			
ingyen hordó	Budapesti vidéki	59.50	60.—
Szalonna	magyar ja légszárított vidéki városi légszárított, 4 darabos	58.50	59.50
	füstölt	60.—	61.—
Szilva	boszniai, 1897. évi usance-minőség, 120 darabos	—	—
	Kéz árú	100	—
Hatalárdó	Zsákkal együtt	85	—
	göngyöllyűzött súly helyett	asztriai, usance-minőség, 100 darabos	—
Szilva	boszniai, usance-minőség, 120 darabos	11.25	11.75
	Hatalárdó	100	12.—
Mínőség	85	17.50	18.—
	500grammonként	asztriai, usance-minőség, 100 darabos	14.75
Szilva	85	17.75	18.25
	Kéz árú	—	—
Hatalárdó	ingyen hordó	asztriai, 1897.	—
	1897.	14.—	14.—
Mínőség	ingyen hordó	asztriai, 1897.	—
	1897.	14.—	14.—

Budapesti vásárcsarnok.

Budapest, július 8. A vásári forgalom: **Husnál a forgalom élénk, árak szilárdak. Baromfinál élénk, árak szilárdak. Halban élénk, árak szilárdak. Tej- és tejtormékoknál élénk, árak szilárdak. Tojásnál csöndes, árak csökkentek. Zöldszégnél élénk. Gyümölcsnél élénk. Fűszereknél csöndes.** Időjárás: derült, meleg. A központi vásárcsarnokban nagyban eladott élelmi cikkek hivatalos árjegyzése a következő: **Hus.** Marhalus hátulja I. 54—55 frt, II. 52—54 frt. Birkahús hátulja I. 46—48 frt, II. 40—46 frt. Borjúhús hátulja I. 56—58 frt, II. 52—56 frt. Sertészsír laöröndű 62—64 frt, vidéki 50—56 frt. (Minden 100 kilonként.) Kolbász füstölt 60—80 kr (kilonként). Sertészsír hordóval 60.0—61.0 frt (100 kilonként). — **Baromfi (élő).** Tyuk 1 pár I. 0—1.20 frt. Csirke 1 pár 0.80—1.20 frt. Lud hizott, kilonként 0.8—1.0 kr. — **Különbölk.** Tojás 1 láda (1440 db) 28.0—28.5 frt. Sárgarépa 100 kötés I. 0—5.00 frt. Petrezselvem 100 kötés 2.00—2.60 frt. Lencse m. 100 kiló 14—18 frt. Bab nagy 100 kiló 8—12 frt. Paprika I. 100 kiló 30—60 frt, II. 20—28 frt. Vaj I. romló, kilonként 0.8—0.80 frt. Tea-aj kilonként 0.80—1.10 frt. Burgonya, idej, 100 kiló 2.30 frt. Burgonya sárga 100 kiló 3.70—4.00 frt. — **Habk.** Harcsa (élő) 0.80—1.— frt 1 kiló. Csuka (élő) 0.60—0.80 frt 1 kiló. Ponty dunai 0.30—0.50 frt.

Szesz.

Budapest, július 8. Irányzat változatlan. A kontingens nyersszesz ára Budapesten 19.25—19.50. Finomított szesz nagyban 57.75—58.—, Finomított szesz kicsinyben 58 1/4—58.25. Élesztő-szesz nagyban 57—57 1/2. Élesztő szesz kicsinyben 56.75—58.—, Nyersszesz adózva nagyban 56.75—57.— Nyersszesz adózva kicsinyben 57 1/4—57.25, Nyersszesz adózatlan (exknt.) 16.25—16.50, Denaturált szesz nagyban 22.50—22.75, Denaturált szesz kicsinyben 23.—23 1/4. Az árak 10.000 literfokonként hordó nélkül, ab vasut Budapest, közzéjuttatás mellett értendők.

Bécs, július 8. Kontingens nyersszesz azonnali szállításra 19.30—19.60 frtig kelt el. Zár-latjegyzés 19.40—19.60 frt.

Bécs, július 8. Kontingált szesz kész-áruban 19.50 forinttól 19.70 forintig. Változatlan.

Prága, július 8. Adózott tripló-szesz nagyban 55 1/4—55 3/4 forinton jegyezett. Adózatlan szesz 18 1/4 forinton kelt el azonnali szállításra nagyban.

Triest, július 8. Kiviteli szesz tartályokban szállítva 90% hektoliterenként nagyban 12.75—13 forinton kelt el azonnali szállításra. Lanyha.

Cukor.

Prága, július 8. Nyers cukor 88% cukor-tartalom, franco Aussig. Azonnali szállít. 12.52 frt, október-decemberi szállításra 12.50 forint.

Hamburg, július 8. Nyers cukor I. ó. b. Hamburg. Azonnali szállításra 9.20, auguszt. szállít. 9.35, október-decemberi szállításra 9.45. Irányzat nyugodt.

Páris, július 8. Nyers cukor (88 fok) készáru 28.75—29.— frank, fehér cukor júli-ra 30.— frk, aug-ra 30.13 frank, első 4 óra 30.50 frank, ökt.-tól 4 óra 31.13 frank. Finomított készáru 102.—102.50 frank.

KÜLFÖLDI GABONATŐZSDEK.

Bécs, július 8. Az esős időjárás és Magyar-országból, valamint Romániából érkezett hasonló hírek hatása alatt a kezdetben bágadt hangulat később megszilárdult. Kötések: buza öszre 8.77—8.88—8.86 forinton, rozs öszre 6.99—7.08 forinton, zab öszre 5.92—5.93 forinton, tengeri július-augusztusra 5.36—5.38 forinton.

Boroszló, július 8. Buza helyben 20.50 márká (= 12.06 frt) sárga. Buza helyben 20.40 márká (= 12.— frt). Rozs helyben 16.20 márká (= 9.53 frt). Zab helyben 16.50 márká (= 9.70 frt). Tengeri helyben 12.— márká (= 7.08 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 márká = 58.80 frt.

Hamburg, július 8. Buza holsteini 190—205 márká (= 11.17—12.06 frt). Rozs, mecklenburgi 140—152 m. (= 8.23—8.94 frt.) Rozs orosz 92—98 márká (= 5.41—5.47 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 márká = 58.80 frt.

Páris, július 8. (Megnyitás) Buza folyó óra 24.65 frank (= 11.76 frt). Buza augusztusra 22.55 (= 10.75 frt). Buza szept.-ökt.-re 21.50 frank (= 10.06 frt). Buza 4 utolsó óra 21.15 frank (= 10.08 frt). Rozs folyó óra 16.25 frank (= 7.75 frt). Rozs augusztusra 18.35 frank (= 8.85 frt). Rozs szept.-ökt.-re 18.— frank (= 8.19 frt). Rozs 4 utolsó óra 12.85 frank (= 6.11 frt). Minden 100 kilonként. Átszámítási árfolyam 100 frank = 47.70 forint.

Páris, július 8. (Zárlat.) Buza folyó óra 24.90 frank (= 11.87 frt). Buza augusztusra 22.60 frank (= 10.78 frt). Buza szept.-októberre 21.60 frank (= 10.26 frt). Buza 4 utolsó óra 21.30 frank (= 10.16 frt).

Pétóvár, július 8. Rozs helyben 6.40 rubal.

KÜLFÖLDI ÉRTÉKTŐZSDEK.

Bécs, július 8. A mai előtőzse Magyarország és Ausztria közötti esetleges vámháború hatása alatt bágadtan indult meg, amihez még a külföldi alacsonyabb jegyzések és némely magyar megyéből érkezett esős hírek járultak. Főként államvasuti és dohány részvényeknek árfolyama csökkent. A bágadt irányzat a déli tőzsdén sem szűnt meg. Járadék és valuta tüzetlen.

Az előtőzsdén: Osztr. hitelrészvény 359.25 358.50, Anglo-bank 157.50, Union-bank 296.—, Länderbank 226.—, Májusi járadék 101.75, Osztrák magyar államvasut 359.—357.87, Déli vasut 78.—77.75, Osztrák koronajárdék 101.—, 20 frankos 9.52, Alpesi bányá 163.—162.70, Elbevolgyi vasut 262.50, Fegyvergyár 297.—, Osztrák-magyar bank 908.50, Dunagőzhajózási 485.—, Dohányrészvény 132.75—132.50, Török sorsjegy 60.—60.10. Német márká 58.82, Tramway 518.

Délelőtti 11 órakor zárulnak: Osztrák hitelrészvény 358.50, Bankverein 266.50, Anglo-bank 157.50, Union-bank 296.—, Länderbank 226.—, Osztrák-magyar államvasut 357.87, Déli vasut 77.50, Alpesi bányá 162.80, Májusi járadék 101.75, Török sorsjegy 58.82.

A déli tőzsdén: Osztrák hitelrészvény 358.37, Tramway 518.—, Anglo-bank 157.50, Bankverein 266.50, Unionbank 296.50, Länderbank 226.—, Osztrák-magyar államvasut 357.12, Déli vasut 77.50, Elbevolgyi vasut 262.50, Eszaknyugoti vasut 248.52, Török dohányrészvény 133.—, Prágai vasipar 736.—, Alpesi bányá 162.70, Májusi járadék 101.75, Töröksorsjegy 60.—, Német márká 58.92.

Délután 2 óra 30 perczkor jegyezték: Magyar aranyjárdék 120.75, Magyar koronajárdék 99.05, Tiszai kölcsönsorsjegy 139.50, Magyar földmentesítési kötv. 96.60, Magyar hitelrészvény 392.25, Magyar nyerevénykötésön sorsjegy 158.—, Kassa-oderbergi vasut 190.30, Magyar kereskedelmi bank 1415.—, Magyar vasuti kölcsön ezúttalban 99.85, Magyar keleti vasuti állami kötvények 131.40, Magyar leszámitoló és pénzváltóbank 259.—, Rimamurányi vasrészvénytársaság —, 4.2% papírjárdék 101.65, 4.2% ezüstjárdék 101.55, Osztrák aranyjárdék 121.20, Osztrák koronajárdék 100.85, 1860. sorsjegy 141.50, 1864. sorsjegy 132.—, Osztrák hitelsorsjegyek 201.75, Osztrák hitelrészvény 358.63, Angol-osztrák bank 157.75, Union-bank 296.—, Bécsi Bankverein 266.—, Osztrák Länderbank 226.—, Osztrák-magyar bank 908.—, Osztrák-magyar államvasut 357.25, Déli vasut 77.75, Elbevolgyi vasut 262.25, Dunagőzhajózási részvény 452.—, Alpesi bányarészvény 162.50, Dohányrészvény 132.75, 20 frankos 9.52—, Császári kir. vert arany 5.65, Londoni váltóár 119.95, Német bankváltó 58.80. Az irányzat szilárdult.

Bécs, július 8. (Utőtőzse.) A déli tőzse zárlatá után jegyeznek: Osztrák hitelrészvény 358.85, Magyar hitelrészvény 393.—, Anglo-bank 177.75, Bankver. 266.50, Union-bank 296.—, Länderb. 226.50, Osztrák-magyar államvasut 357.62, Déli vasut 77.75, Elbevolgyi vasut 262.60, Eszaknyugoti vasut 248.—, Török dohányrészvény 132.75, Rimamurányi vasmű 251.25, Alpesi bányá 162.25, Májusi járadék 101.70, Magyar koronajárdék 99.05, Töröksorsjegy 60.10, Német márká azonnali szállításra 58.83, Német márká utlunóra 58.84.

Berlin, július 8. Ezüst járadék 101.80. Osztr. aranyjárdék 102.90, Magyar aranyjárdék 102.75, Magyar koronajárdék 99.70, Osztrák hitelrészvény 224.75, Osztrák-magyar államvasut 151.75, Déli vasut 83.60, Bustiehrádi vasut 304.50, Osztrák bankjegy 170.—, Rövid lejáratú váltó Bécsre vagy Budapestre 169.90, Rövid lejáratú váltó Párisra 80.80, Rövid lejáratú váltó Londonra 20.38 1/4, Orsz. bankjegy 216.15, Olasz járadék 98.—, Laura-kohó 198.50, Harpeini 179.—, Olasz központi vasut 132.75, Török sorsjegy 118.60.

Az utőtőzsdén: Osztrák hitelrészvény 225.—, Osztrák-magyar államvasut 152.—, Déli vasut 83.60, Magyar aranyjárdék 102.75, Discontó-társaság 198.70 forint.

Frankfurt, július 8. (Zárlat.) 4.2% ezüst-járdék 86.10, 4% osztrák aranyjárdék 103.—, 4% magyar aranyjárdék 102.70, magyar koronajárdék 99.60, osztrák hitelrészvény 304.25, osztrák-magyar bank 760.75, osztrák-magyar államvasut 303.—, déli vasut 80.13, Elbevolgyi vasut 225.—, bécsi váltóár 169.77, londoni váltóár 20.89, párizi váltóár 80.86, bécsi bankverein 227.—, villamos részvény 137.50, alpesi bányarészvény 138.—, 8% magyar arany-kölcsön 90.25, 4.2% papírjárdék 86.35. Az irányzat tartott.

Frankfurt, julius 8. (Utötőzsde.) Osztrák utelérészv. 304.—, Déli vasut 69.—, Osztrák-magyar államvasut 302.62.

Frankfurt, julius 8. (Esti tőzsde.) Osztr. utelérészvény 304.37. Osztrák-magyar államvasut 303.50. Az irányzat szilárd.

Páris, julius 8. 3 százalékos francia járadék 03.25, 3 1/2 százalékos francia járadék 107.07. Osztrák földhitelintézet 1246, Osztrák aranyjáradék 03.30, Magyar aranyjáradék 102.60, Déli vasuti többség 354.—, Alpesi bányá 350.—, Török doányrésztvény 294.—, Török sorsjegy 110.—, Olasz járadék 93.57, Spanyol kölcsön 34.69, Medionál 668.—, Otomanbank 549.—, Rio Tinto 77.—, Debeers 780.—, Eastland 137.—, Chartered 4.—, Randfontein 33.25. Uj 3 százalékos francia áradék 101.65. Osztrák-magyar államvasut 762.—, izilárd.

Hamburg, julius 8. (Zárlat.) 4 1/2% ezütláradék 86.40, osztrák hitelrésztvény 304.50, sztrák-magyar államvasut 757.—, déli vasut 164.—, % osztr. aranyj. 102.75, 4% os magyar aranyáradék 103.05, olasz járadék 93.20. Az irányat szilárdabb.

London, julius 8. (Zárlat.) Angol consolok 11 1/16, déli vasut 7.—, spanyol járadék 33.—, lasz járadék 91.38, 4% magy. aranyjáradék 00.50, 4% rupia 62.38, Canada pacificvasut 86.13. züst 27 3/16. Leszámitolási kamatiab 1/16. Az irányat csendes.

New-York, julius 8. Ezüst 59.13.

IDŐJÁRÁS.

1 m. kir. országos meteorologiai intézet távlati jelentése 1898. julius 8-án reggel 7 órakor.

Table with columns: Állomások, Légnyomás mm. 700 +, A hőmérséklet az árnyék alatt Celsiusban, Csapadék mm., Állomások, Légnyomás mm. 700 +, A hőmérséklet az árnyék alatt Celsiusban, Csapadék mm.

A magas légnyomás kissé visszahúzódtott nyugatra és azzal kapcsolatosan Közép-Európában a barométer súlydelt. A kontinens elei felében a légnyomás aránylag alacsony.

És mindenütt volt, Anglia és Franciaország kivételével, egészülben esett Délkelet-Európában.

Hazánk keleti felében és a déli részén tegnap általános és időnként jelentékeny esőzés volt. Egyes tájakon az esőmennyiség 0-80 mm-re ment, így Eszék, V.-Hunyad, Szeged, M.-Vásárhely, écs, A.-Szilványa állomásokon. Az idő hűvös, felhős és helyenkint a reggel is esős. V.-Hunyadon kevés jég esett, A.-Szilványa zivarár volt.

Létezőes változásra még nincs kilátás. Hűvös és sok hegyütt esős idő továbbra is várható.

VIZÁLLÁS.

— Julius 8-án. —

Table with columns: Folyó, Vízmerés, Vizállás reggel, Áradás v. apadás v. apadás méter, Folyó, Vízmerés, Vizállás reggel, Áradás v. apadás v. apadás méter.

Levegő hőmérséklete: * = Jégvíz; + = 0 felett; - = 0 alatt; K = fagy; > = apadt; ? = kétséges.

A MILLIOMOS.

Angol regény.

(69)

Irtá: CROKER M. B.

— Óh, köszönöm, sokkal jobban. Láttam Waringot, mielőtt elutazott?

— Nem, mondotta Honor félre nem ismerhető zavarral. Az ön példáját követte és sehoh sem tett látogatást. Elutazása kissé kissé hirtelen történt, tette hozzá elpirulva.

— Miért akadozik? kérdezte Mark és merően Honorra nézett. Látom, hogy valami történt, hogy Waring tett valamit.

— Sőt éppen arról van szó, hogy valamit nem tett meg, felelte erőltetett nevetéssel a leány. Igaz, hogy semmi közöm a dologhoz, de Waring nem fizette ki adósságait. Ezt talán meg se kellett volna önnek mondanom...

— De jól tette, hogy megmondotta.

— Sok adósságot hagyott bátra, de a címét nem mondotta meg. Mindenkinek adós maradt, még a szolgálknak sem fizette ki bérüket és nem térítette meg apró kiadásait. És az emberek tulajdonképpen ezt tartják a leggonoszabbnak, tette hozzá ideges nevetéssel.

— Nem, mondotta Mark, akinek halvány arca egyszerre elpirult, én még gonoszabbat is mondom önnek. Elutazásom előtt az utolsó pillanatban mindenemet odaadtam neki, átnyújtottam neki egy ötszáz fontra szóló utalványt, hogy rendezze ügyeinket Shiraniban és ő becsületszavát adta, hogy a számlákat kifizeti és a nyugtákat elküldi nekem. Most persze azt hiszik Shiraniban, hogy én éppen olyan csaló és szélhámos vagyok, mint ő! Mindenki természetesen találja, hogy hitelezőim elől megszöktem...

— Igazán sajnálom, hogy megmondottam önnek... kezdte újból Honor.

— Ebben a dologban csak engem érhet gáncs; miért bízta Waringban? De akkor saját ügyeim félig megörjítettek. Lehetőleg gyorsan el akartam hagyni Shiranit, hogy elkerüljem a kísértést, mely arra ösztönzött, szegiem meg az atyámnak adott szavamat. Most meg éppen borzasztó a helyzetem. Nekem aki egy fillérrel sem tudok adós maradni, nincs most módom, hogy közös számlánkat kifizessem, mert Waring természetesen pénzzé tette az utalványt.

— És nagybátyja?

— Nem irt nekem többé! Az ő állapontja szerint én nagyon rosszul viseltem magamat vele szemben, és nagyon sajnálom, hogy neki azt kell hinnie, mert őszintén szerettem őt. De miután nem akar többé rólam tudni, most igazán az a szegény rokon vagyok, akinek eddig tartottak. De mit mond ön ezekre? Itt állok, magamról, pénzügyekről beszélek és nem is tudakozodom hogyléte után. Mindig jól érezte magát?

— Jól érzem magamat?

— Bocsásson meg nekem, Honor, mondotta kérve. Bocsásson meg! De amikor itt a hegyek között barangoltam, mindig az a gondolat vigasztalt, hogy ön szerencsésebb, mint én.

— Azaz, hogy én elfeledtem őnt? — Igen, hogy elfeledett, ismételte Mark reszkető hangon.

— Soha! Sohasem felejttem el őnt! volt a szenvedélyes határozottsággal adott felelet.

— Én azt hiszem, idővel mégis megtörténik. Talán nem a legközelebbi két-három évben, mert ön nem olyan, mint a többi lány és örökké emlékezni fog reám, mert az első szerelme voltam.

— Örökké! suttogetta a leány.

— De tudja, azt mondják, hogy a nők mindig második szerelmükhöz mennek feleségül, mondotta Mark.

— Milyen nyugodtan beszél ön ilyen dolgokról! kiáltotta Honor felháborodva. Milyen hideg, kemény és kegyetlen lett ön!

— Kegyetlen? Ha kegyetlen vagyok, úgy nagyon meg fogja ezt nekem köszönni. Akkor majd megérti és megtudja...

— Amit tudok, az az, hogy ha olyan hosszú távollét után újra találkozik velem, mégis kissé barátságosabb lehetne és...

Nem tudott tovább beszélni. Elhalványodott és nehéz, gyors lélegzése elárulta az el-

fojtott zokogást. Mark alig tudott ellentálni a vágyának, hogy keblére szorítsa. Ehelyett rövid tusakodás után lehajolt, hogy a kis kutyát karjára vegye.

— Nagybátyja megkapta a levelemet? kérdezte hidegen.

— Igen és nagyon meghatotta őt, de azt mondotta, hogy ön becsületes ember és teljesen egy véleményen van önnel. De én más véleményen vagyok.

— Mit akar ezzel mondani?

— A bácsi megmondotta a néninek, miről van szó és én ennek nem hagytam békét, míg nekem elárulta; hiszen legközelebből engem érintett a dolog. Most ismerem az akadályt és mégis kész vagyok, hogy a felesége legyek. Ami a szegénységet illeti...

— A szegénység nem lenne akadály, vágott közbe Mark. Nekem van valami kis vagyonom és dolgozni és tudnék, hogy megélhessünk. Arról van szó, hogy a sötét végzet árnyékot vet az életemre, hogy eszemet örökölt kegyetlen esemény fenyegeti és én nem akarok és nem fogok magammal még egy élő lényt a mélységbe rántani. Az én sorsom el van határozva — el kell azt viselnem.

— Nem! kiáltotta Honor, nem az a sorsa, hogy lemondjon mindenről a világon, a barátairól, a vagyonról, melynek önre kell jutnia és lemondjon rólam, hogy élve eltemesse magát egy öreg emberrel, aki azt az áldozatot nem is tudja felfogni! De ne higgye, hogy úgy beszélék, mint egy örült. Tudom, hogy az a helyes, amit ön tesz, hogy nem is tehet másként és büszke vagyok önre! De ez súlyos, nagyon súlyos csapás!

Ezzel kezébe rejtette arcát és keservesen zokogott.

— Az Isten szerelmére kérem, Honor, ne beszéljen így és ne sirjon! Én nem tudom elviselni! mondotta a fiatal ember. A sok harczt, melyen keresztülmentem, szívesen elviselném még egyszer, ha tudnám, hogy ezzel csak egy könnyezéppel is kevesebbet ejt. A viszonyok, a sors, vagy bármiként is nevezi ön, ellenünk van. Én nem mérgezhetem és nem ronthatom meg az ön életét, de azt tudja, hogy szeretem őnt és szeretni fogom, ameddig élek.

— Én tudom, felelte és könyes szemével Markra tekintett. De önnek nem kellene azt kérdeznie, jól érzem-e magamat, nem kellene azt mondania, hogy második szerelmemhez megyek feleségül! Ó Mark, hogyan tehetete ezt?

— Megengedem, hogy durvaság volt tőlem. Önnek akartam megkönnyíteni a dolgot és ha olykor reám gondol, akkor... akkor...

Itt megtört a hangja.

(Folytatása következik.)

A főszerkesztő távollétében

a szerkesztésért felelős: Kálnoky I. h. szerkesztő.

LIPIK-FÜRDŐ SLAVONIÁBAN.

Egyetlen jódtartalmu alkalikus forrás (64°C.) a kontinensen.

Kitűntetve: BUDAPESTEN 1885. és 1896., LONDON-ban 1893., BÉCSBEN és RÓMÁBAN 1894. az első díjakkal.

1898. óta a Lonjavölgyi vasut állomása (Dugosellon át)

Indulás Budapest magy. áll. vasut fumei gyorsvonattal 7-15 reggel; érkezés Lipikre 6 órakor délután. Romániából, Bulgáriából, Szerbiából, Boszniából Brod-Novarát át.

Azonkívül a déli vaspálya állomása Pakrácz-Lipik-Kanizsán (a Barczon át. 1898. óta zónatarifa.)

A Lipik-i hőforrás természetes 64°C. magas hőmérsékletűnek, gazdag nátrium tartalmuknál (Magyar-Ems), továbbá azoknak jódvaló összeköttetésükkel fogva ivó- és f. ránsi ezütk a kitűnő hatásnak mindenféle hurutos bántalmakkal (Tumor, bél-, gége-, hurut stb.) hőszívonyos és csont-bajoknál, ischiasnál, ugymint a mirigyek és vérkeringés csökkenésénél, gőrválykór stb. Modera fűrdőhely, pompásan kiültetett porcellán, márványfűrdők stb. izasztó-fűrdők (tépida), basszi-fűrdők, fenyéren berendezett szállodák, új győzterem szinpadal zongora- és írszó-termek, éttermek és kávéház; remek szállás fedett pályán bazárokkal és az összes helyiségben és nagyszabású paráiban villamos világítás. — Kitűnő fűrdőzenekar.

Hivatalos fűrdőorvos: dr. Szemeray Bertalan.

Jódtartalmu szénhidrogén egyenesen a forrásból. Magyarországi fűrdők: Eötvös L., Mattoni és Wille Budapest, Anasztasia részere: Heiner, Mattoni és S. Ungar, Bécsben.

Bővebb felvilágosítások, valamint fűrdőjárásokkal szolgál a fűrdőigazgatóság Lipikben.

SZINHÁZAK.

Budapest, szombat, 1898. július 9-én.

VÁROSLIGETI SZINKÖR

Igazgató *Föld Zsigmond.*
A száraz kenyér.
Fővárosi életkép 4 felvonásban.
Kezdeté 7 órakor.

BUDAI SZINKÖR.

Utolsó szerelem.
Er-deti víg-é. 1 felvonásban.
Kezdeté 7 órakor.

KISFALUDY-SZINHÁZ

Ó-BUDÁN.

Igazgató: *Fejér Dezső*

Arany asszony.

Operette 3 felvonásban.
Kezdeté 7 és fél órakor.

Szt.-Lukácsfürdő.

Étterem, kávéház és amerikai bar.

Helyiségekben egész nap

katonazene.

Étkezés teríték szerint. Pontos kiszolgálás.

Mérsékelt árak.

Tisztelettel **Fodor L. József.**

A Kőbányai Király-Sörfőző

dr. Korányi és dr. Kéty egyetemi tanár urak által
gyógyszerekre ajánlott

„Malátasöre“

idegbajokban, vérszegénységben, emésztési zavaroknál,
gyengeségben stb. kiváló sikerrel használtatik.

Legkellemesebb üdítő-ital.

Megrendelhető a gyári irodában Kőbányán, vagy
városi irodánkban **VII., Kertész-utca 40.**

**Tornaeszközök, függő-
ágyak, kötélárak, hálóok**
ruhaterítők ismér kondorhói, zsinó-
rok, tömők, hevederek, szások és
ponyvák, valódi angol Lawn-Tennis és kertü
lúras-játékok.

Soffer Antal
Budapest, IV., (Károly-laktanya) Károly-utca 72. sz.
Vidékre árjegyzék szerint.

Kézimunkák

nemkülönbön himzőanyagok és himzőszövetek
rendkívül nagy választékban

Bérczi D. Sándor,
női kézimunka nagypa-
rosnál Budapest, Ki-
rály-utca 4. szám
Képes ár-éjegyzékem tisz-
eredeti kézimunka-rajz-
zal kívánatra rendelke-
zésre áll.
Gyári raktára a leg-
jobbakkal ellátott
„Victoria” kézhimző-
gépnek
darabj. 4 forint.

Viszontaruo. árerege ményt kapnak.
Hozzávaló himzőkeret és himzőanyagok nagy választékban.

Czimbalom-

kedvelőknek van szerencsém szab. hírneves „Centrá-
lis” czimbalmomat pedállal vagy anélkül me-
legen ajánlani. A „Centrális” czimbalomnak azon
előnye van, hogy a fenékén alkalmazott aczéltudak
fenékének megrepesedését megóvják és eltárlják az
örökös hangolást. — Tokintébe vére **hangszer-
zetem** szak- és czélszerű berendezését és az anyagok nagyban
beszerzését, azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy gyártmányai-
mat felette olcsóbb vételárban bocsáthatom forgalomba, mint
bármely más. Felelőlegesen, hogy hangszereim begyakorolt mun-
kásaim által felügyeletem alatt készíttetnek.
Számos ellámerést bármikor rendelkezésre bocsáthatok.
BUDAPEST,
APPEL IG. Gróf Károlyi-u. 24.
2 évi jótállás. Alapítottott 1872.
Képes árjegyzék ingyen.

Soványító-szappan
SAVON VERT DE L'AMIRAL
(sepekivonat alapján). 1187
Csakis az általa kezelt testrészt, hasat, osz-
pöket, tokát soványítja diéta, hivatási és egészségi akadályok
nélkül. Orvosilag ki-róbalva. T8 vényül g védve. Ára
darabonként 2 fnt 50 kr.
Főraktár: *Krebsapotheke, Wien, I.*

FOGAK
2 forinttól, anélkül, hogy a
gyökeret el kellene távolí-
tani, szápadlással a **anté-
bitis** (hidmunka). Foghúzás
fájdalom nélkül. (Cocain-
injektio.) Igen tartós fogtömés. — **Fogkoronák** gyökerekre
illeszettek, melyek a szápadlást fölbalegessé teszik.
825
Fogorvos dr. NEUFELD,
Budapest, Kossuth Lajos-u. 4. Droher-palota.
Vasár- és ünneppnapokon délután 4—5-ig.

Finom női fehérneműket és
menyasszonyi kelengyéket
jutányos árrban, legnagyobb választékban ajánl
Kanitz Ferencz és Tsa
szepességi vászonraktára
Budapest, IV., Kossuth Lajos-utca 11.

Nagy bolthelyiség
a József-körut legelőkelőbb helyén f. é.
augusz u. hó 1-ére kiadó.
Czím a kiadóhivatalban.

Katángy-Naptár * * *
1899-re,
melyet az ORSZÁGOS HIRLAP előfizetői **ingyen** fognak megkapni,
hirdetések közlésére a legalkalmasabb.
Hirdetéseket elfogad:
az ORSZÁGOS HIRLAP KIADÓHIVATALA
VIII. ker., József-körut 65. szám.

**Plissé és Gouvré-
intézet.**
Wald Gyula
BUDAPEST,
VII., Király-utca 21.
Legpontosabb és leggyorsabb esz-
közlése minden a szakmába vágó
munkáknak. Vidéki megrendele-
sek postafordultával. 865

Szavalk-
és
fürdőszóktól
el őüzések
fel-
vételent.
Kölesönkönyv 11
A
legjobb
magyar,
német, fran-
czia és angol
művek nagy vá-
lasztéka.
Kiv. Kandel Mórné
Andrány-ut 23.

G. Németh I.
Gyűjtd irodája
IX. ker., Ferenoz-körut 42.
Gyorsan eljár peres és peren
kívüli ügyekben a törvény-
keres házmoly ágában. Spe-
cialista a közigazgatás terén
és szakszerűen elintéz
katonágyeket
(reklamációk, szabadságolás,
pórtartalékbehelyezés, nőtölési
engedély stb.) Eljár az
iparügyekben
(iparigazolvány, engedély, békél-
teli-biztosítás, igazgatóság előtti
viták és kllárgási ügyek, telepea-
gedély stb.). Kiszórózi **szaba-
dalmasokat, italmérelt jogot**
stb., valamint elintézi az adó-
s **illetékegyeket**. Levélbéli meg-
keresések gyorsan foganatosít
tattak. Vidéki ügyvédek
helyettes. tisz mérsékelt díjak
melletti. irodái órák:
8-12-ig, 3-6-ig.

43660. számhoz.
**Verseny tárgyalási
hirdetmény.**
A kisköszeg-vörösmarti dunaszakaszon Kis-Köszeg
község alatt a blázoviczai átmetszésnél 1898. és 1899.
években teljesítendő munkálatoknak, ugymint 103,832 m³
földanyag szárazbani kiemelésének, továbbá 261,300 m³
kotrás eszközésének vállalati uton való biztosítása céljá-
ból **f. évi július hó 25-én** déli 12 órakor a föld-
mívelésügyi m. kir. miniszterium tanácsstermében nyilvá-
nos zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.
A szabályszerűen kiállítandó ajánlatok, melyekhez az
ajánlati összeg 5%-ának megfelelő bánatpénznek a buda-
pesti IX. ker. m. kir. állampénztárnál, vagy a zombori m.
kir. adóhivatalnál történt letételéről szóló elismervény is
csatolandó a jelzett napon délelőtt 1/212 óráig Oherolli
Károly kir. tanácsos segédhivatali főigazgatónál nyujtan-
dók be.
A vállalatot szabályozó szerződési minta, általános és
részletes feltételek, tervek és egyéb tájékoztató adatok a
zombori m. kir. folyammérnöki hivatalnál a hivatalos órák
elatt megtekinthetők.
Kelt Budapest, 1898. évi július hó 1-én.
Földmívelésügyi m. kir. miniszter.

TOTIS
kerékpár-tőzsdéje
Érzsébet-körut 58. szám. Király-utca sarkán. Használt kerékpárok v-tale, eladás és beszerzése a gépekre.
Javító a kölesönkönyv-intézet.

AZ ORSZÁGOS HIRLAP APRÓ HIRDETÉSEI

Minden szó 2 krajczár.

Vastagabb betűkből szedve 4 krajczár.

Ha a hirdető címét is közli a hirdetésben, vagy a választ poste-restante kéri, akkor minden közlés után még 30 krajczár kinstári bévegyilleték is fizetendő. — Cél szerinti is lehet a szöveget a levéljegyeket beküldeni. Minden i könnyen kiszámíthatja az apróhirdetés árát.

Kiadóhivatal:

VIII. kerület, József-körút 65. szám.

Előre fizetendő készpénzben, levélbélyegekből vagy postautalványon.

APRÓ HIRDETÉSEK ÉS ELŐFIZETÉSEK

22

ORSZÁGOS HIRLAP

részére felvételnek kiadóhivatalunkon kívül (VIII. ker., József-körút 65.) a következő üzletekben:

- I. ker., Járnok-utca 22. **ösv. Balásovits György** nagytűzde,
- II. „ Fő-utca 7. sz. alatt **Eisenbach Vilmos** fűszerkereskedése,
- IV. „ Kecske-méti-utca 14. sz. **Szántó Mór**, dohánytűzde,
- IV. „ Harisch-bazár **Dóvai József**, dohánytűzde,
- IV. „ Petőfi-tér 3. szám **Nemetsch A. J.** dohánytűzde és újságárúda,
- V. „ Nagykorona-utca 20. sz. **Löwinger Gyula**, fűszerkereskedése,
- V. „ Dorottya-utca 13. sz. **Wall Vilmos**, dohánytűzde,
- V. „ Váci-körút 6. szám **Moreno Janka**, dohánytűzde,
- V. „ Lipót-körút 22. szám **Wollák Zalmond**, dohánytűzde,
- VI. „ Teréz-körút 54. szám **Breuer nővérek**, dohánytűzde,
- VI. „ Andrássy-ut 48. szám **Rohonczy Ilona**, dohánytűzde,
- VII. „ Erzsébet-körút 50. szám **Heisler Béza**, dohánytűzde,
- VII. „ Erzsébet-körút 7. szám **Frend J.** dohánytűzde,
- VIII. ker., a Nemzeti színház bérh. **Sopronyi V.** dohánytűzde,

s ugyane helyeken mindennemű felvilágosítások készségesen megadatnak.

LEVELEZÉS.

Óriás bácsi. Hát nem ismeri még tréfáimat? Nem gondoltam úgy amint mondtam, nagyon haragszik? Na nézze, igérem, hogy soha, soha többé nem fogom tenni, hanem aztán most már ne húzza össze annyira a homlokát, mert én akkor félek nagyon. Tehát kibékültünk, nemde? Üdvözlö a megijedt törpéje. 5160—1

Julia. Most már némileg megvagyok nyugtatva, hisz csak azt akartam tudni, s bár nehéz lesz nélkülözni, tekintettel azonban, a körülmények kényszerítő hatására, ahhoz fogom magam tartani. Tudva azt, hogy kegyed nem változott némi vigaszt nyújt. Kezeit csókolja az elkseredett Benő. 5148—1

Annuska. Levelét örömmel vettem, de sajnálatomra szíves meghívását nem fogadhatom el üzleti dolgom miatt. A jövő hét valamelyik napján szívesen teszem íszteletemet. Tessék határozni egy napot, hogy mikor jöhetnek. Üdvözlettel E. 5146—1

Szerelmem. Édes kis lányom, tudatlak, hogy ma jobban érzem magam, lehet, hogy néhány nap múlva feljövök, bár már mehetnék. Doktorok ma meg voltak velem elégedve. Csókollak K. 5166—1

Juge cruelle. J'azriverai dimanche avant-midi Godóll je m'approcherai senlement si vous m'appelerez „L. 19.“ 6853—1

Nyugodt otthon alatt levél van a kiadóhivatalban. 1643—1

Gizike. Amit ma megtehetsz, ne halaszd holnapra és azért kérlek én is, hogy tedd meg azt, a mire kértelek, minél előbb, illetve e sorok olvasása után azonnal. Különben mi újság, hogy vagytok, gondolsz-e néha rám, te rossz kis lány? Ma nincs időm, hanem holnap a másik lapba többet fogok írni és soraid mielőbb elvárva, csókol Völegényed. 5162—1

Leona. Azt hiszem, hogy nagyon feltűnő dolog az, hogy mindennap írok neked, de mit csináljak, annyira kétségbe vagyok esve, hogy nem láthatlak, hogy ez az egyedüli vigaszom, hogy néha ide írok és tudom, hogy te azt olvasod. Itt nincs semmi újság, ma megyek a v. . . sz. . . be. Desiderrel. Mert tudod, hogyha ő nem jön, hát akkor senkinek sincs kedve menni és akkor az egész világ felfordulna. Mért nem írsz már, mi? Csókol M. 5164—1

HÁZASSÁG.

Fővárosi kereskedő, 34 éves, izr. vallású, nőstülési szándékból oly előkelő családból származó művelt szép leány ismeretséget keresi, ki 10—15.000 frt hozománygyal bír. Leveleket a kiadóhivatal továbbít „Boldog élet“ jelige alatt. Titoktartás biztosítva. 5174—2

Vidéki 36 éves r. k. kereskedő, kinek saját üzlete van, házasság céljából megismerkedni kíván háziasan nevelt csinos leánnyal, vagy fiatal özvegyvel, ki némi vagyonnal rendelkezik. Levelek „Felvidéki“ jelige alatt e laphoz kéretnek. 5150—2

Nagyobb vállalat főtisztviselője, kinek 3000 frt évi biztos jövedelme van, nősülés céljából óhajt megismerkedni előkelő családból származó fiatal csinos hölgygyel, kinek 20—25.000 frt hozománya van. Levelek „Fel a szerencsére!“ jelige alatt a kiadóba kéretnek. 5090—2

Művelt, házas, csinos, de vagyontalan leány férjhez menne komoly, intelligens idősebb urhoz. Leveleket „Aranka“ néven a kiadóhivatalba kér. 5112—2

Számvevő örmester, tess hajadon, vagy fiatal özvegyvel óhajtana házasságra lépni, vallás teljesen mellékes. Hozomány egy nagyobb örökség folytán nem kívántatik. Csakis szolid előéletűektől beérkezett ajánlatok, melyek „Örmester“ alatt küldendők e laphoz vétetnek figyelembe. Titoktartás becsültéldolog. 4960—2

Egy 24 éves, csinos, izr. árvalány, ki 1000 frt hozománnyal rendelkezik, férjhez menni óhajt. Csakis teljes névvel ellátott ajánlatok vétetnek figyelembe, melyek „Arva“ jelige alatt a kiadóba küldendők. 5064—2

ALLAST KERES.

Házgondnoknak ajánlkozik egy fővárosi előkelő vállalat főhivatalnokja szerény feltételek mellett. Óvadékat készpénzben nyújthat. Czime a kiadóhivatalban. 5186—3

Több évi gyakorlattal bíró gyermekkertész nő állást keres. Levélbéli megkereséseket e laphoz kér czimezni „Okleveles“ jelige alatt. 5182—3

26 éves keresztyény leány, ki a háztartáshoz jól ért, kitűnően főz, gazdasszonyi állást keres. Czím a kiadóhivatalban. 5184—3

A kereskedelmi szaktanfolyamot sikerrel végzett fiatal leány irodai alkalmazást keres. Czím a kiadóban. 5120—3

Pénztárnoknői állást keres egy intelligens csinos fiatal leány. Esetleg kauczióval rendelkezik. Czím a kiadóban. 5080—3

Kisasszony, ki jelenleg egy nagyobb vállalatnál mint hivatalnoknő működik, állását változtatni óhajtja. Írásbeli szives megkereséseket e lap kiadóhivatalába kér „Tehetség“ czimen. 5066—3

Egy csinos fiatal leány csemege üzletben kíván alkalmaztatni mint elárúsítónő. Levelek a kiadóhivatalba kéretnek „Wilma“ név alatt. 5086—3

Jgen szorgalmas leány elárúsítónői állást szeretne elnyerni. Czime a kiadóhivatalban meg tudható. 5108—3

Kereskedelmi tanfolyamot végzett gép- és gyorsíró, ki jelenleg is egy nagyobb helybeli vállalatnál működik, helyét megváltoztatni kívánna és mielőbb megfelelő irodai állást keres. Czím a kiadóhivatalban. 5154—3

ALLAST KAPHAT.

Nevelőnő kerestetik falura 3 leány mellé, a magyar német és francia nyelv perfect bírása, valamint kellő zongoraismeret, megkívántatik. Az igények megemlítésével ellátott ajánlatok ezen lap kiadóhivatalához intézendők „Állandó állás“ jelige alatt. 5178—4

Egy házvezetőnő kerestetik, ki a gyermekekkel szereti, s azok felügyeletét is magára vállalja. Fizetés 10 frt. Czím a kiadóhivatalban. 5152—4

HÁZ- ÉS TELEK-ELADÁS.

Urház Újpesten, 300 négyszögöl kifizetett telken modern igényeknek megfelelően építve, 8% évi adómentességgel, a palota-úpestei vasútállomás közelében és két villamos-vonal közt, előnyös feltételek mellett eladó. Czím a kiadóhivatalban. 4958—7

Bácskában egy nagyobb gazdaság megvételre kerestetik. Részletes ajánlatokat a kiadóhivatal továbbít „Gazdaság“ czim alatt. 5122—6

Újpest legszebb helyén újonan épült ház, a villamos vasuti állomás mellett, 14.000 forintért eladó. Szükséges tőke 6000 forint, a többi bankteher. Czím a kiadóban. 5030—7

ELADÁS.

Eladó 3 kemenczés feketépekység, napi 150—170 frt forgalommal. Czím a kiadóhivatalban meg tudható. 5074—8

Ária kerékpár, használt, de jó karban, olcsó ár mellett eladó. Venni szándékozók irjanak e lap kiadóhivatalba „Adria-kerékpár“ czim alatt. 5188—8

Czimbalmot olcsó ár mellett megvételre keresek. Írásbeli ajánlatot „N. G.“ jelige alatt a kiadóba kérek. 5104—9

VÉTEL.

Élővirág-üzlet a Belvárosban átvételre kerestetik. Részletes ajánlatot a kiadóhivatal közvetít „Belvárosi üzlet“ czimen. 5173—9

Megvételre keresek Rákos Keresztúron vagy máshol, közel Budapesthez, egy kis családi házacskát könnyű fizelési feltételekkel. Ajánlatokat „Mielőbb“ jelige alatta kiadóhivatalba kérek. 5014—9

Sawn-tennis sürgősen kerestetik megvételre. Arral ellátott ajánlat „Sport“ jelige alatt e laphoz intézendők. 5102—9

Vidéki nagyobb városban egy férfidivatáru-üzlet élénk helyen megvételre kerestetik. Levélbéli ajánlatok e laphoz küldendők „Jömenetű“ czimen. 5181—9

Jölménő kávécsarnokot keresek mielőbbi megvételre. Részletes ajánlatot a kiadóhivatalba kérek intézni „Sürgős kereslet“ czimen. 5094—9

KIADÓ SZOBÁK.

Jgen szépen butorozott szoba fürdőszoba használattal, kitűnő ellátással, jutányos áron kiadó. Czím a kiadóhivatalban. 5110—10

Szépen butorozott tiszta szoba teljes ellátással azonnal kiadó. Czím a kiadóhivatalban. 5078—10

Nagyon szép és tiszta udvari szoba a Csengery-utczában kiadó. Czím a kiadóhivatalban. 5076—10

A Csengeri-utczában csinosan berendezett udvari szoba különbejáráttal kiadó. Czím a kiadóhivatalban. 4990—10

Kiadó a Ferencz-köruton egy nagyobb és egy kisebb világos udvari szoba, előszoba, konyha stb. azonnal vagy aug. 1-ére. Czím a kiadóhivatalban. 4934—10

A kerepesi- uton egy magános nőnél kiadó egy elegáns butorozott szoba. Czím a kiadóhivatalban. 5012—10

Szépen butorozott utcai szoba és előszoba külön bejáráttal, mérsékelt áron kiadó. Czím a kiadóhivatalban. 5170—10

LAKÁS KERESTETIK.

Intelligens izraelita családnál keresek csinosan butorozott tiszta szobát havi 10—12 frtért. Ajánlatot „A. B.“ jelige alatt kérek a kiadóhivatalba czimezni. 5176—12

Az Erzsébetvárosban keresek augusztus 1-ére 2 utcai, előszoba stb.-ből álló lakást. Az évibér felemlítésével ellátott ajánlatokat a kiadóhivatalba kérek „Csendes lakó“ czim alatt. 5058—12

KIADÓ LAKÁSOK.

Az Illői-uton kiadó egy lakás, mely áll: 2 utcai, 1 udvari, alkov, elő-,fürdőszoba és konyhából. Czím a kiadóhivatalban. 5026—13

I. kerületben a Bors-utczában 3 szobából, előszobából, fürdőszobából, cselédszobából, konyhából, éléskamrából álló földszintes lakás, elutazás miatt olcsón kiadó. Czím a kiadóban. 5134—13

A Király-utczában vagy annak egyik közel eső mellékutczájában kétszobás lakás (utcai), minden hozzátartozóval kerestetik augusztus 1-ére. Az ár megemlítésével ellátott ajánlat „Aug. 1“ jelige alatt kéretnek e laphoz. 5126—13

Elegánsan butorozott, tiszta utcai szobát keresek a Belvárosban, lehetőleg külön előszobával. Arral ellátott ajánlatokat „Garçonlakás“ czimen a kiadóhivatalba kérek. 5092—13

KIADÓ BOLTHELYISÉGEK.

Jrodának, műhelynek, divatszalonnak, vivotremnek, magániskolának vagy nagy lakásnak alkalmas nagy helyiség 1-ső emeleten augusztus 1-ére kiadó. Czím a kiadóhivatalban. 3662—17

Nagy bolthelyiség a József-körút legnagyobb forgalmu helyén kiadó. Czím a kiadóhivatalban. 4706—17

KÜLÖNFÉLE.

Köhögésnél, rekedtségnél vegyen 30 krért Réthly-féle Pemetefü-czukorkát. 1537—18

Fedett kuglizót zártkörű társaságok egyes napokra berbe vehetnek. Czím a kiadóban. 4744—1

Dickensnek egy néhány kitűnő műve olcsó áron eladó. Venni szándékozók irjanak „Dickens művei“ czimen a kiadóhivatalba. 5048—18

Czimbalom- tanárnő mérsékelt áron ad alapos oktatást. Czím a kiadóhivatalban. 5180—18